

MONITORUL OFICIAL

AL ROMANIEI

ABONAMENTUL:

PE AN, TREI-DECI și ȘESE; ȘESE LUNI, 20 LEI

(ăntău Ianuarie și ăntău Iulie)

ANUNCIURILE:

LINIA DE TREI-DECI LITERE. TREI-DECI BANİ

(inserarea II-a și mai departe, 20 b.)

Prețul unei publicații judiciare, până la cinci-șeci linii, cinci lei; ăra mai mare de cinci-șeci linii, șeci lei

DIRECȚIUNEA:
strada Germană, curtea Șerban-Vodă
Serisorile nefrancate se refușă

Inserții și reclame, 60 b. linia, inserarea II-a și mai departe, 30 banii linia. Anunțurile se primesc și cu anul

SUMAR

PARTEA OFICIALĂ. — Președinția consiliului de miniștri: Decret. — Raport. — Jurnal.

Ministerul de rebel: Decrete. — Raporte. Ministerul cultelor și instrucțiunii publice: Decret.

Ministerul de interne: Decret. — Raport. — Prescurtări de decrete.

Ministerul de finance: Decret. — Prescurtări de decrete. — Decisuni.

PARTEA NEOFICIALĂ. — Depeși telegrafice. — Buletin exterior. — Sedința Senatului de la 9 Februarie. — Continuarea ședinței Adunării deputaților de la 19 Martie. — Știri din ăntur.

Anunțuri ministeriale, judiciare, administrative și particulare.

PARTEA OFICIALĂ

București, 7 Aprilie 1877.

PREȘEDENȚIA CONSILIULUI DE MINIȘTRI

CAROL I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, senătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat, președinte al consiliului miniștrilor, sub No. 293;

Vădând jurnalul consiliului nostru de miniștri de la 7 Aprilie curent;

În virtutea art. 95 din Constituțiune, Am decretat și decretăm ce urmează:

Art. I. Corpurile Legiuitoare sunt convocate în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Art. II. Președintele consiliului nostru de miniștri este însărcinat cu aducerea la îndeplinire a acestui decret.

Dat în București, la 7 Aprilie 1877.

CAROL.

Președintele consiliului miniștrilor,

I. C. Brătianu. No. 801.

Raport l D-lui președinte al consiliului de miniștri către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dămne,

Autorizat de consiliul miniștrilor prin jurnalul de la 7 Aprilie curent, subsemnatul are onărea de a ruga pe Măria-Văstră să bine-voescă a subscri alăturatul decret prin care se convăcă Corpurile Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Sunt cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dămne,

Al Măriei Văstre,

Prea plecat și prea supus servitor,
Președintele consiliului miniștrilor,

No. 293. I. C. Brătianu.

7 Aprilie 1877

București.

CONSILIUL MINIȘTRILOR

Jurnal

Consiliul miniștrilor, în ședința sa de astă-zi Joui 7 Aprilie 1877,

Pentru motivele espuse prin raportul consiliului către Măria Sea Domnitorul, sub No. 283 de la 3 Aprilie curent;

În virtutea art. 95 din Constituțiune;

Autorisă pe D. ministru președinte să supue la semnătura Înălțimei Șele Domnitorului decretul pentru convocarea Corpurilor Legiuitoare în sesiune extraordinară pentru ziua de 14 Aprilie curent.

Ministrii: I. C. Brătianu, I. Docan, General Al. Cernat, G. Chișu, M. Căgălniceanu, I. Cămpineanu. No. 1.

MINISTERUL DE REBEL.

CAROL I

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere jurnalul consiliu-

lui de miniștri, din 5 Aprilie, anul una mie opt sute șapte-șeci și șapte;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de rebel, sub No. 3,286,

Am decretat și decretăm:

REGULAMENT

ASUPRA RECHISIȚIUNILOR MILITARE.

TITLUL I.

Dreptul de rechisițiune și obiectele de rechisiționat.

CAPITOLUL I.

Condițiuni generale în care se pôte esera dreptul de rechisițiune.

Art. 1. În cas de mobilizare parțială sau totală a armatei, ministrul de rebel hotărăse, în condițiunile determinate prin regulamentul de față, epoca când începe pe uă parte sau pe tot teritoriul țerei obligațiunea pentru locuitorii de a da prestațiuni în natură, necesarii pentru a completa insuficiența aprovizionamentelor armatei, adunate prin mijlăcele ordinare ale administrațiunei rebelului.

Art. 2. Prestațiunile dau drept la despăgubiri egale cu valoarea lor afară de casurile speciale determinate prin aliniatul I al articolului 8 din regulamentul de față.

Art. 3. Dreptul de a face rechisițiuni aparține autorității militare.

Rechisițiunile sunt tot-d'a-una formulate în scris și subsemnate.

Ele determin felul și cantitatea prestațiunilor impuse, ziua și locul predărei, și pe cât va fi cu putință durata lor.

Nimeni nu pôte fi silit a da un obiect deca în momentul cererei nu l posedă.

Orice rechisițiune implică responsabilitatea pecuniară a aceluia care o ordonă fără prejudiciul dispozițiunilor art. 43.

Se va da tot-d'a-una uă chitanță de primirea obiectelor rechisiționate.

Art. 4. Instrucțiuni ministeriale va de-

termina condițiunile de executare a regulamentului de faciă în ceea ce privesc denumirea autorităților, cu dreptul de a ordona sau a face rechizițiuni, formularea acestor rechizițiuni și limitele în care ele trebuiesc a fi făcute.

CAPITOLUL II.

Despre prestațiunile rechiziționate.

Art. 5. Cele mai indispensabile furnituri armatei sunt:

1. Cuartiruirea la locuitorii oamenilor, cailor și celor-alte animale în localurile disponibile, precum și clădirile trebuincioase pentru personalul și materialul serviciilor de orice natură aparținând armatei;

2. Alimentele de hrană pentru oficiarii și soldații;

3. Încălzitul pentru armată, furagiul pentru cai și alte animale, paele de așternut pentru trupele bivacate sau cantonate;

4. Morile și cuptorile;

5. Hamurile și trăsurile de transport de orice natură împreună cu personalul;

6. Animalele de tot felul trebuincioase atât transportului cât și alimentațiunii trupelor;

7. Căile ferate coprinzând atât materialul de tot felul cât și personalul și clădirile ce li aparțin;

8. Materialul, sculele, instrumentele, mașinile și aparatele pentru construcția sau reparația căilor de comunicațiune și în general pentru executarea oricărei lucrări militare;

9. Călăuzele, conductorii, precum și oamenii trebuincioși pentru toate lucrările ce diferitele servicii ale armatei au a se executa;

10. Îngrijirea bolnavilor sau a răniților pe la locuitorii;

11. Bastimentele sau îmbrăcămintea ce se găsește pe râuri, gârle, lacuri și canale;

12. Efectele de îmbrăcăminte, echipament, campament, harnașament, armătură și de culcat, medicamentele și mijlocele de pansament;

13. Toate cele-alte obiecte și servicii a cărora întrebuințare ar fi neapărată interesului armatei.

Prestațiunile prevădute la paragraful 1, 2 și 3 ale articolului de faciă și la art. 26 din acest regulament sunt singurele cari pot fi rechiziționate în timp de pace în cazul de concentrări de trupe pentru exercițiul marii manevre, sau când o parte din trupe se mobilizează pentru restabilirea ordinii în veră localitate.

În cazurile prevădute de precedentul alineat, rechizițiunile sunt locale și nu se vor face de cât numai atunci când administrațiunea rebelului va simți necesitatea în interesul armatei de a recurge la măsurile excepționale ale rechizițiunii din cauza anevoinței de a prăntîmpina trebuințele armatei după regulile ordinare.

Art. 6. Rechizițiunile relative la întrebuințarea stabilimentelor industriale pentru trebuințele arătate la articolul precedent și în cas de rebel nu pot fi făcute de cât după un ordin special al ministrului de rebel sau al comandantului unei armate.

Art. 7. În cas de urgență, după ordinul ministrului de rebel se poate procedea prin rechizițiune la strângerea aprovizionamentelor necesarii sub-sistenței locuitorilor din piețele de rebel.

Art. 8. Rechizițiunile prevădute la paragraful 1, al art. 5 din regulamentului de faciă, nu dau drept la nici o indemnitate atât în timp de pace cât și de rebel.

Hrana trebuincioasă pentru oficiarii și trupe precum și paele de culcat dau în tot-d'auna drept la indemnitate.

TITLUL II.

Despre executarea rechizițiunilor.

CAPITOLUL III.

Despre rechizițiunile relative la locuință, hrană, echipament de tot felul și orice alte obiecte și servicii trebuincioase armatei.

Art. 9. Orice rechizițiune privitoare obiectelor enumerate de acest capitol trebuie să fie adresată comunei.

Cu toate acestea, dacă nici un membru al municipalității nu se găsește la reședința comunei sau dacă o rechizițiune este urgentă și trebuie a se face pe un punct depărtat de la reședința comunei și este peste putință de a o notifica în regulă, rechizițiunea poate fi adresată de autoritatea militară d'a dreptul locuitorilor.

Rechizițiunile făcute într-o comună nu trebuie să treacă peste resursele aflate pe teritoriul său.

Art. 10. Primarul asistat, afară de cazul de forță majoră sau de o urgență extremă, de doi membri ai consiliului comunal și de doi din locuitorii cei mai impuși din comună, face repartitia între locuitorii a prestațiunilor cerute și între contribuabili, chiar când aceștia nu locuiesc în comună.

Acastă repartitie este obligatorie pentru toți aceia cari sunt numiți într-nsa.

Se va da de către primar, la fie-care dintr'âșii o chitanță de prestațiunile furnisate.

Primarul va lua măsurile trebuincioase ca în cas de lipsă a oricăruia locuitor sau contribuabil, repartitia în ceea ce-l privește pe acesta, să se execute.

În loc de a procedea prin facerea unei repartitii, primarul, dacă găsește de trebuință, poate în socotela comunei să aprovizioneze direct și să predea prestațiunile cerute; cheltuelile ce provin din această operațiune, sunt imputate asupra resurselor generale ale budgetului comunal, fără ca să fie trebuință de o autorizațiune specială.

În nici un cas primarul nu va putea cuprinde în repartitie stabilimentele religioase sau ospitaliere, proprietățile Statului sau ale județului situate în comună precum și nici un obiect sau clădire aparținind companiilor drumurilor de fer și care servă la explotare.

Art. 11. Proprietarii, căpitani și patronii bastimentelor, vapoarelor și imbarcațiunilor de orice natură sunt datorii, după primirea unei rechizițiuni, de a pune aceste bastimente, vapoare sau imbarcațiuni la dispozițiunea autorității militare, care are drept de a dispoza în interesul serviciului și chiar de a rechiziționa întregul său personal sau o parte dintr'ensul.

În apele maritime aceste rechizițiuni se vor face prin intermediarul administrațiunii flotilei, în punctele țermurilor unde ea este reprezentată și după ordinele speciale ale ministerului de rebel.

CAPITOLUL IV.

Despre rechizițiunile relative la cai și trăsuri.

Art. 12. Recensemantul cailor și epelor, de la vârsta de 6 ani în sus, se va face în toți anii de la 1-lă la 20 Ianuarie, în fie-care comună de o comisiune compusă din primar, doi membri ai consiliului comunal și doi locuitorii din cei mai impuși. Vârsta unui cal sau epă se socotese de la 1 Ianuarie al anului născerii.

Art. 13. În fie-care an și la epocile ce se vor fixa mai d'inainte de autoritatea militară, comisiuni mixte numite în fie-care județ, de către ministru de rebel, procedesă pe cât se va putea în fie-care comună în prezența primarului, la inspectia și la clasarea cailor și epelor trecute în recensământ precum și acelea ce s'ar găsi ne înscrise și care ar întruni condițiunile necesare pentru serviciu.

Art. 14. Animalele recunoscute proprii pentru v'unul din serviciurile armatei, sunt clasate după categoriile stabilite în budget, după prețul hotărât pentru cumpărarea anuală a remonșilor.

Comisiunea procedesă în urmă la tragerea la sorți între animalele de diferite categorii.

Art. 15. Sunt scutiți de rechizițiune în cas de mobilizare și nu sunt trecuți pe lista de clasare pe categorii:

1. Caili aparținind Capului Statului;
2. Caili funcționarilor ce sunt datorii să aibă pentru serviciul Statului;
3. Armăsarii aprobați sau autorizați pentru reproducțiune;
4. Epele care sunt constatate pline, sau care au mânăz, sau recunoscute a fi destinate pentru reproducțiune;
5. Caili și epele care nu au încă vârsta de 6 ani;
6. Caili administrației postelor sau aceia cari li întreține pentru serviciul său prin contracte particulare;

7. Caii trebuincioși pentru a asigura serviciul tuturor transporturilor necesari în timp de rebel mai cu seamă aceia ai drumurilor de fer.

Art. 16. Un tabloș certificat de președintele comisiunii mixte și de primar care să arate semnalimentele cailor clasati, Nr. sorșilor precum și numele proprietarilor lor, este trimis comandantului escadronului de călărași din județ.

Uă copie după acest tabloș rămâne depus la primărie pînă la clasamentul viitor.

Art. 17. Contingentul animalelor de furnizat în cas de mobilizare din fie-care județ, pentru a completa efectivul cailor de trupă prin trecerea după picior de pace pe acela de rebel, este fixat pe județe de ministerul de rebel, fiind socotită pentru fie-care categorie de resurse constatate de comisiunile mixte la inspecția anuală precum și de rezultatul posibil al mutațiilor sau al perderilor de prevădut.

Acest contingent este împărțit de către prefect pe plăși și comune după resursele fie căria categorii.

Acastă repartitie se notifică numai în cas de mobilizare.

Art. 18. Când mobilizarea este ordonată, comunele sunt datorate de a furnisa caii rechiziționați în virtutea articolelor precedente și de a trimite la capitala județului la data fixată de autoritatea militară.

Pentru acest sfârșit primării, după primirea ordinului de mobilizare, anunță pe locuitorii că toate animalele clasate și prezente în comună, precum și acelea care au fost introduse de la cea din urmă clasare și care nu sunt coprinse în casurile de scutire, trebuie să fie aduse înaintea comisiunii instituite prin art. 12, care este îndată convocată de primar.

Comisiunile esaminează din nou caii și cele-alte animale de rechiziționat, după ultimul tabloș de clasare dresat de comisiunea mixtă, elimină provisorii pe acelea care numai îndeplinesc condițiunile cerute, înscrie la finele tabloului pe cele din nou aduse, trăgînd maiu la sorși între aceste animale dacă numărul lor pe categorii ar trece peste deca.

Toți caii precum și cele-alte animale clasate și alese de comisiune pentru a fi predate armatei se vor trimite prin îngrijirea primăriei la reședința județului comisiunii militare prevădută la art. 19 al regulamentului de faciă.

La numărul fixat de ministerul de rebel prin repartitie se va adăoga încă deca cai la sută din aceia care urmăsu pe lista de tragere la sorși, spre a putea comisiunea militară din fie-care județ, după esaminarea cailor trimesi de fie-care comună, se elimineze pe aceia cari nu ar mai fi buni de serviciu. Caii recunoscuți ne apti de serviciu se vor lua înapoi de comune.

Caii și cele-alte animale eliminate provisorii de comisiunea comunală ca ne mai

fiind buni de serviciu, dacă numărul sorșului îi ar fi destinat armatei, se vor trimite în același timp cu cei-alți comisiunii militare care singură va putea pronuncia definitivă lor escludere.

Art. 19. Comisiunea militară prevădută la articolul precedent se va numi de către ministru de rebel și va avea drept misiune de a esamina caii aduși de comune și a trimite pe la corpurile ce se vor destina.

Art. 20. Proprietarul unui animal coprin în contingentul de furnizat de fie-care comună, are dreptul de a cere comisiunii militare înlocuirea aceluși animal cu un altul ne coprin în acel contingent dără apărînd aceluși categorii și îndeplinind condițiunile cerute pentru serviciu.

Art. 21. Afară de caii care pot fi luați din comune în virtutea regulamentului de faciă autoritatea militară are dreptul de a rechiziționa trăsuri și atelagiuri spre a asigura mijlocele de transport în cas de mobilizare a armatei.

Aceste mijloce de transport coprinde trăsuri trase cu boi sau cai avînd hamurile în bună stare.

Caii pentru atelagiuri sunt coprinși prin deducere din contingentul rădicat în virtutea regulamentului de faciă.

Art. 22. Recensimîntul și clasarea trăsurilor precum și rechizițierea și trimiteră lor la corpură se vor face, conform celor prevădute la art. 12, 13, 14, 16, 17, 18 și 19 din regulamentul de faciă pentru cai.

Condițiunile ce trebuie să îndeplinescă trăsurile pentru a fi luate în serviciul militar se vor prescri de ministru de rebel prin decisiune ministerială.

Pentru constituirea atelagiurilor trageră la sorși se face între caii de tras clasati de comisiunea mixtă prevădută la art. 13.

Hamurile sunt furnisate de proprietarii cailor în bună stare. Se pot rechiziționa și trăsuri fără atelagiuri.

Art. 23. Sunt scutite de rechizițiere în cas de mobilizare, trăsurile afectate pentru serviciul poștelor, acelea care aparțin companiilor drumurilor de fer și servînd la explotare precum și acelea cari sunt special afectate pentru transportul persoanelor.

Aceste trăsuri nu sunt trecute pe starea de recensimînt.

Art. 24. Estimația trăsurilor și hamurilor se va face de comisiunea mixtă prevădută la art. 13.

Prețurile ce va fixa vor fi obligatorii.

Acele trăsuri cari nu vor întruni în momentul rechizițierii aceleși condițiuni ca în momentul estimației, se vor apretui a doua oră de comisiunea militară, prevădută la art. 19.

Prețul ce se va plăti va fi acel fixat de această din urmă comisiune. În cas de con-

testare se va recurge la comitetul permanent, care decide fără apel.

Art. 25. Rechizițierea trăsurilor înhămate, făcîndu-se în scoșul de a completa mijlocele de transport ale armatei, sunt plătite și vor aparține administrației rebelului.

Art. 26. Pentru convoiurile auxiliare și temporari trebuincioșe armatei atît în timp de pace, în cas de mobilizare sau concentrare a armatei sau a uă parte din armată, în marșuri și chiar de schimbări de garnisonă a trupelor, trăsurile trase cu boi sau cai se vor lua din comunele cele mai apropiate și nu mai mult de cît 24 ore. Prețul de chirie se va fixa pe kilometru de către comisiunea prevădută la art. 34, uă dată cu tarifele generale.

Rechizițiunile pentru acest sfârșit se vor adresa primarilor de către comandantul trupelor.

Art. 27. Trăsurile și animalele clasate care nu vor fi fost luate, precum și toate acelea cari nu au fost clasate, pot fi rechiziționate conform regulamentului de faciă.

CAPITOLUL V.

Despre rechizițiunile relative la căile ferate.

Art. 28. În casurile prevădute de art. 1 al regulamentului de faciă și numai pentru casul de rebel, companiile cailor ferate sunt datorate a pune la dispoziție ministerului de rebel toate resursele în personal și material de care el va avé trebuință, pentru a asigura transporturile militare.

Personalul și materialul ast-fel rechiziționat, pôte fi întrebuințat pe toate liniile, fără a se ține socotită de linia din care face parte, atît în intru cît și afară de baza de operațiune.

Art. 29. Autoritatea militară pôte asemenea să ia de la companii, prin rechizițiere și pe prețul cu care au fost plătite, combustibilele, materiile grase și alte obiecte cari ar fi trebuincioșe pentru serviciul cailor ferate în campanie.

Art. 30. Dependințele gărilor și ale cailor, coprindeudu-se biurourile și firurile telegrafice ale companiilor cari pot fi trebuincioșe administrației rebelului, se pune asemenea, prin rechizițiere, la dispoziția autorității militare.

Rechizițiunile vor fi adresate de către autoritatea militară șefilor de gare.

Art. 31. Rechizițiunile prevădute la art. 28, 29 și 30 ce preced, vor fi făcute după formele ce se vor determina prin instrucțiunile ministeriale, care va prevedea și îndemnitățile la care dă drept.

Regulamentul astă-dî esistînd asupra transporturilor pe calea ferată, va fi revădut și completat pe bazele regulamentului de faciă.

Art. 32. În timp de rebel transporturile comerciale încetăză de drept pe liniile ferate situate între baza de operațiuni și armată.

Acastă suspendare nu dă drept la nici uă indemnitate.

Art. 33. Comunele nu pot coprinde în repartițiunea prestațiunilor ce sunt rechisiționate d'a furnisa nici un obiect aparținând companiilor drumurilor de fer.

TITLUL III.

Despre regularea indemnitațiilor.

CAPITOLUL VI.

Regularea indemnitațiilor datorite pentru prestațiunile rechisiționate în virtutea regulamentului de faciă.

Art. 34. În prevederea rechisițiunilor de făcut în virtutea regulamentului de faciă, pentru trebuințele cele mai obicinuite armatei, ministrul de resbel numește în fie-care județ câte uă comisiune mixtă însărcinată de a fixa în fie-care an prețul indemnitațiilor cuvenite pentru prestațiunile de furnisat.

Aceste comisiuni vor alcătui tarife generale pentru obiectele de furnisat, care se vor publica în *Monitorul oficial*, și vor fi obligatorii atât pentru autoritatea militară cât și pentru locuitori, luându-se de basă la plata indemnitațiilor.

Art. 35. Prestațiunile al căror preț nu s'ar putea stabili de comisiunea mixtă prin tarifa generală alcătuită conform articolului precedent, se vor estima în momentul rechisițiunii de către comitetul permanent al județului.

Dacă veră un obiect, din cauză de imposibilitate, nu s'ar putea estima nici în momentul rechisițiunii, el se va estima în urmă, cel mult în termen de uă lună de la rechisițiunea lui.

În casurile prevădute în prezentul articol, estimațiunea se va face luându-se drept normă prețul ce a avut acea prestațiune cu șese luni de zile înainte de rechisițiune.

Ministrul de resbel va putea refirma, fără apel, decisiunile comitetelor permanente.

Art. 36. Primarul comunei unde s'a făcut rechisițiunea trâmite intendentului militar uă copie legalisată a ordinului de rechisițiune, împreună cu toate bonurile date de corporii de furniturile făcute. Acesta liberésă un mandat primarului, care se va plăti la casieria județului se u armatei cel mult în termen de trei luni.

Primarul îndată ce a primit banii și împarte fie-cărui, după furniturile ce a dat.

Art. 37. În timp de pace, prestațiunile prevădute la art. 26 se vor plăti în bani și îndată ce transportul s'a efectuat de către corporii și serviciuri.

CAPITOLUL VII.

Dispozițiuni relative la marile manevre.

Art. 38. Indemnitațiile ce pot fi alocate în casuri de daune aduse proprietăților private prin trecerea sa u staționarea tru-

pelor în marș, manevre și operații combinate, trebuie, sub pedepsă d'a perde dreptul, să fie reclamate de către cel în drept la primăria comunei, în cele trei zile care urmésă după trecerea sa u plecarea trupelor.

Uă comisiune mixtă în fie care corp de armată sa u fracție de corp de armată operând isolat, va proceda la estimarea daunelor.

Dacă această evaluatie este primită, suma fixată este plătită pe dată.

În cas de neunire, reclamația este adresată sub formă de apel la comitetul permanent al județului, care statuésă cu drept de recurs la curtea de apel.

Instrucțiunile ministeriale vor determina compozițiunea și modul de a funcționa al comisiunei.

Art. 39 și cel din urmă. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de resbel,
General de brigadă, Cernat. No. 789.

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

Organizațiunea militară a unei țări trebuie să prevadă toate mijlocele necesarii armatei spre a putea trece cu înlesnire după piciorul de pe ce pe acela de resbel și fără a produce uă perturbațiune generală în țară.

Mijlocele ordinare ale administrațiunei militare fiind în tot-d'auna insuficiente pentru a putea procura în timp de resbel aprovizionamentele necesarii armatelor, acestea au avut tot-d'auna recurs la mijlocele extraordinare ale rechisițiunii, care nefiind prevădute prin uă anume lege, s'a executat într'un mod ilegal și neregulat, apăsând gre u asupra populațiunilor; fără ca să satisfacă cu toate acestea pe deplin trebuințele armatei.

Necesitatea întrebuițării rechisițiunilor ca mijloc d'a procura aprovizionamentele necesarii armatelor în timp de resbel, fiind de toți recunoscută, guvernele națiunilor civilisate au căutat a regula prin legi bine combinate aceste rechisițiuni ce se impun locuitorilor de imperiosele necesități ale resbelului, garantându-se astfel drepturile fie căruia.

Basat pe aceste considerațiuni, ministrul de resbel, din timp, a prezentat Corporilor Legiuitoare proiectul de lege relativ la rechisițiunile militare, d'era care, p'ene în prezent, rămânând ne votat pe birourile Adunării deputațiilor.

Sub-semnatul basat și pe autorizațiunea

dată de co siliul de miniștri prin jurnalul încheiat în ședința de la 5 Aprilie 1877, are onóre a ruga pe Măria Vóstră să bine voească a decreta, sub formă de regulament, dispozițiunile copriuse în alăturatul proiect de decret, relativ la rechisițiunile militare.

Sunt, cu cel mai profund respect,
Prea Înălțate Dómne,
Al Măriei Vóstre,
Prea plecat și supus servitor,
Ministrul secretar de Stat
la departamentul de resbel,
General de brigadă, Cernat.
No. 3.286. 1877, Aprilie 6.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de faciă și viitori, sănătate,

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de resbel, sub No. 3.292;

Vedând jurnalul consiliului de miniștri, cu No. 3, din 5 Aprilie 1877;

Am decretat și decretăm:

Art. I. Armata permanentă și cea teritorială cu rezervele lor este mobilisată.

Art. II. Milițiile dupe trebuința ce se va simți vor fi organizate în corporii active, spre a lua parte la această mobilizare.

Art. III. Gardele orășenești sunt chemate pe timpul concentrării trupelor să facă serviciurile prevădute prin lege.

Art. IV. Un decret special va determina compunerea unităților tactice precum și comandamentele lor.

Art. V. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul de resbel este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat la departamentul de resbel,
General de brigadă, Cernat. No. 787

Raportul D-lui ministru de resbel către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

În înprejurările de faciă urmând ca diferitele elemente ale puterii armate să fie mobilisate și alcătuite în corporii active, am onorul a ruga pe Măria Vóstră să bine voiască a sub-semna alăturatul proiect de decret care coprinde măsurile generale asupra mobilizării, care măsură s'a adoptat

și de consiliul de ministri prin jurnalul său No. 3, din 5 Aprilie 1877.

Afară de acesta în curând voi avea onorul a supune la aprobarea Măriei Voștre un alt proiect de decret relativ la constituirea diferitelor corpuri și a comandamentelor lor.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Voștre,

Prea plecat și supus servitor,

Ministru secretar de Stat
la departamentul de resbel,

General de brigadă, Cernat.

No. 3 292.

1877, Aprilie 6.

MINISTERUL CULTELOR ȘI INSTRUCȚIUNII PUBLICE.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice, No. 3 165,

Am decretat și decretăm :

Art. I. D. Anton Boruzescu, actual revisor școlar al județelor Tutova și Tecuci, se permută la județul Oltul și Teleorman, în locul D-lui I. P. Eliaș, demisionat.

Art. II. D. C. Bobeică, fost revisor școlar la Suceva, se numește revisor școlar la județele Tutova și Tecuci, în locul D-lui Boruzescu, permutat.

Art. III. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul cultelor și instrucțiunii publice este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 6 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul cultelor
și instrucțiunii publice,

G. Chițu.

No. 761.

MINISTERUL DE INTERNE.

CAROL I.

Prin grația lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul de interne, sub No. 6,851;

În baza art. 71 din legea comunală,

Am decretat și decretăm :

Art. I. Consiliul comunei rurale Tecuci, din județul Teleorman, se dizolvă pentru motivele arătate în sus citatul raport.

Art. II. Ministru nostru secretar de Stat la departamentul de interne este însărcinat cu executarea acestui decret.

Dat în București, la 2 Aprilie 1877.

CAROL.

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,

I. C. Brătianu.

No. 736.

Raportul D-lui ministru de interne către M. S. Domnitorul.

Prea Înălțate Dómne,

Din raportul sub No. 3,236, ce am primit de la prefectul județului Teleorman, vedând că alegerea consiliului comunei rurale Tecuci, s'a constatat pe tărâm juridic falsificată de către biroul alegătorilor contra cărora s'a și deschis deja acțiune publică, și pentru că un asemenea consiliu ales prin așa mod, nu poate fi adevărată expresiune a comunei, vin cu profund respect a Vă ruga, Prea Înălțate Dómne, ca pe baza art. 71 din legea comunală, să bine voiti a încuviința disolvarea aceluși consiliu, și a semna anexatul proiect de decret.

Sunt, cu cel mai profund respect,

Prea Înălțate Dómne,

Al Măriei Voștre,

Prea plecat și supus servitor,

Ministru secretar de Stat
la departamentul de interne,

I. C. Brătianu.

No. 6 851.

1877, Aprilie 1.

Prin înaltul decret cu No. 737, de la 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de D. ministru secretar de Stat la departamentul de interne, și pe baza art. 82 din legea comunală, D. Grigore Cojocaru s'a numit în funcțiunea de primar al comunei urbane Chilia, din județul Ismail, în locul D-lui Zaharia Aculaiu, demisionat.

Prin înaltul decret domnesc cu No. 746, de la 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de același D. ministru, D. Petre Protopopescu s'a numit director al arestului județu-

lui Mehedinți, în locul D-lui Const. Zinulescu, destituit

Prin decret domnesc cu No. 732, din 2 Aprilie 1877, după propunerea făcută prin raport de același D. ministru, sunt numiți în calitate de revisori pentru privegherea moșiilor și pădurilor eforiei spitalelor civile, următoarele persoane :

D. George Niculescu, pentru districtul Prahova.

D. V. Begenau, pentru Sinaia.

D. Nicolae Ghenescu, pentru districtul Ilfov.

D. Teodor Trifonescu, pentru districtele Buscău, Brăila și Râmnicu-Sărat.

D. Constantin Teodorescu, pentru districtele Argeș și Vâlcea.

D. Ion Antonescu, pentru districtele Dâmbovița și Vlașca.

Aceste numiri se vor considera cu începere de la 1 Ianuarie espiat, cu retribuițiunea prevădută prin budget.

MINISTERUL FINANTELOR.

CAROL I.

Prin gracia lui Dumnezeu și voința națională, Domn al Românilor,

La toți de față și viitori, sănătate;

Având în vedere legea din 16 și 18 Martie 1877, prin care se stabilește un nou stat al personalului biourilor de vamă cu facultatea pentru guvern d'a modifica acel stat, după trebuință, în limitele sumelor fixate printr'ensul pentru retribuițiuni;

Având în vedere art. 43 al legii generale a vămilor;

Asupra raportului ministrului nostru secretar de Stat la departamentul finanelor,

Am decretat și decretăm :

Art. 1. Sunt menținuți în posturile de șefi-perceptor pe care le ocupă :

D. Ion Crătescu, la biourul de vamă Galați.

D. Dimitrie Constantinescu, la biourul de vamă Brăila.

D. Panaiot Frangopulo, la biourul de vamă Iași.

D. Constantin Cozoni, la biourul de vamă Suceva-Ițcani.

D. Grigore Ionescu, la biourul de vamă Ismail,

D. căpitan Constantin Păltineanu, la biroul de vamă Giurgiu.

D. Ión Mărculescu, la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. George Nicolau, la biroul de vamă Predel.

D. locotenent Barbu Bolintineanu, la biroul de vamă Craiova.

D. Grigore Trandafirescu, la biroul de vamă Ploesci.

D. George Stoicescu, la biroul de vamă Oltenita.

D. Fotaki Falon, la biroul de vamă Turnu-Măgurele.

D. Mihail Vlangali, la biroul de vamă Rîul-Vadului.

D. George Cozoni, la biroul de vamă Oituz.

D. Constantin Michăilescu, la biroul de vamă Tatar-Bunar.

D. Alexandru Cantoniari, la biroul de vamă Tabacu-Cubei.

D. Christodor Bădulescu, la biroul de vamă Călărași.

D. George Lăpușneanu, la biroul de vamă Zimnicea.

D. Anastasie Curti, la biroul de vamă Bechet.

D. Eftimie Dimitrescu, la biroul de vamă Chilia.

D. Nicolae Iliescu, la biroul de vamă Gura-Prutului.

D. Michail Vasilescu, la biroul de vamă Calafat.

D. Constantin Crudu, la biroul de vamă Mihăileni.

D. George Niculescu, la biroul de vamă Cornu-Luncei.

D. Ión Brăescu, la biroul de vamă Marmornita.

D. George Hagiolu, la biroul de vamă Ungheni.

D. Ión Uroșescu, la biroul de vamă Gura-Ialomița.

D. Nicolae Andrițeanu, la biroul de vamă Giuvala.

D. Stan Enescu, la biroul de vamă Verciorova.

D. Grigore Vișan, la biroul de vamă Reni.

D. Ión Berteș, la biroul de vamă Scoposeni.

D. Constantin Lupascu, la biroul de vamă Veleov.

D. Nicolae Prijbenu, la biroul de vamă Corabia.

D. Stefan Gerian, la biroul de vamă Comrat.

D. Grigore Schiler, la biroul de vamă Buliga.

D. George Nicoră, la biroul de vamă Pietroșita.

D. Nicolae Manolescu, la biroul de vamă Bratocea.

D. George Davidescu, la biroul de vamă Bisca-Rosili.

D. Ión Ionescu, la biroul de vamă Dorna.

D. Teodor Ștefănescu, la biroul de vamă Prisăcani.

D. Dimitrie Manu, la biroul de vamă Comănesci.

D. Nicolae Dulescu, la biroul de vamă Rădăuți.

Art. 2. D. Barbu Constantinescu, actualmente șef perceptor la biroul de vamă Gruia, care se desființează, trece în aceeași calitate la biroul de vamă Cetatea, creat din nou.

Art. 3. Sunt numiți șefi percepatori: D. Dimitrie Culoșu, la biroul de vamă București la locul vacant.

Art. 4. Sunt menținuți în posturile de controlori pe cari le ocupă ați:

D-nii Dimitrie Verescu și Constantin Savianu, la biroul de vamă București.

D. Constantin Cămărășescu, la biroul de vamă Brăila, și

D. Alexandru Teodori, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

Art. 5. D. George Christofor, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Iași, este numit controlor la același birou.

Art. 6. D. Dimitrie Radovică este numit controlor la biroul de vamă Galați.

Art. 7. Sunt menținuți în posturile de verificatori-taxatori pe cari le ocupă ați:

D-nii Eliodor Puricescu, Costache Pannaiot, Ión Ghenovică și Vasile Marinescu la biroul de vamă București.

D. Ión Stamati și Lazăr Lazarovică, la biroul de vamă Galați.

D. George Teohari și Nicolae Constantinescu, la biroul de vamă Brăila.

D. George Petrini, la biroul de vamă Iași.

D. Ión Gusti, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

D. Constantin Ionescu, la biroul de vamă Ismail.

D. Dimitrie Mihăescu, la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. Dimitrie Ioachim, la biroul de vamă Predeal.

D. Vasile Diamandescu, la biroul de vamă Craiova.

D. Petru Măldărescu, la biroul de vamă Turnu-Măgurele.

Art. 8. Sunt numiți în posturile de verificatori-taxatori la biroul de vamă București: D. George Tănăsescu, fost cap de birou în administrația centrală a finanelor.

La biroul de vamă Suceava-Ițcani

D. Ión Marcovică, vechiul funcționar în serviciul exterior al vămilor.

La biroul de vamă Giurgiu, D. Nicolae Candiano, actualmente impiegat de cancelarie la biroul de vamă București.

La biroul de vamă Ploesci, D. Nicolae Nicolescu, fost revisor în serviciul exterior al vămilor.

Art. 9. Sunt menținuți în posturile de revisori clasa I:

D. Vasile Herișescu, la biroul de vamă București.

D. George Morfu, la biroul de vamă Galați.

D. Alexandru Grigorescu, la biroul de vamă Brăila.

D. Petru Raicu, la biroul de vamă Iași.

D. George Kerenbach, la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

Art. 10. Sunt puși în disponibilitate:

D. Teodor Zahariadi, actualmente controlor la biroul de vamă Galați.

D. Ștefan Hagi Dumitru, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă București.

D. Ștefan Ioanovică, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Suceava-Ițcani.

D. Alexandru Slăniceanu, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Giurgiu.

D. Ión Curti, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Turnu-Severin.

D. Dimitrie Christu, actualmente verificator-taxator la biroul de vamă Ploesci.

D. Sotir Ștefănescu, actualmente revisor la biroul de vamă București.

Art. 11. Mutările, numirile din nou și punerile în disponibilitate se vor considera ca făcute pe ziua de 1 Aprilie 1877.

Art. 12 și cel din urmă. Ministrul nostru secretar de Stat la departamentul de finance este însărcinat cu executarea decretului de față.

Dat în București, la 31 Martie 1877.

CAROL.

Ministrul secretar de Stat ad-interim la departamentul finanelor,

I. C. Brătlanu.

No. 711.

Prin înaltul decret cu No. 695, din 26 Martie 1877, după propunerea făcută de D. ministru secretar de Stat la departamentul de finance, prin ra-

portul No. 7,294, D. Alexandru Crivăț este numit în postul de casier general al districtului Neamțu, în locul D-lui Pavel P. Pavlu, demisionat.

Decisuni.

Ministru secretar de Stat la departamentul finanelor.

Având în vedere legea din 16 și 18 Martie 1877, prin care se stabilește un nou stat al personalului biurourilor de vamă cu facultatea pentru guvern d'a modifica acel stat după trebuință în limitele sumelor fixate prin trăsul pentru retribuțiunii;

În virtutea art. 43 al legii generale a vămilor,

Decide:

Art. I. Sunt numiți în serviciul biurourilor de vamă:

a). În posturile de verificator taxatorii clasa III:

D-nii Constantin Penu, la biuroul Tatar-Bunar și Mihail Adamiadi, la biuroul Calafat.

b). În posturile de revisori clasa II:

D-nii Nicolae Sculi și Vasile Ión, la biuroul Galați.

D-nii George Tufescu și George I. Mateescu, la biuroul Brăila.

D-nii Ión Armășescu și Iosef Onofrei, la biuroul Sucéva-Itzcani.

D. Nicolae Emanuel, la biuroul Ismail.

D-nii Anastase Marinescu și Dimitrie Cețian, la biuroul Giurgiu.

D. Alexandru Marinescu, la biuroul Turnu-Severin.

D-nii Nicolae Sion și Constantin Teodorescu, la biuroul Predel.

D. Teodor Vasilescu, la biuroul Oltenița, și

D. Stefan Tabacu, la biuroul Turnu-Măgurele.

c). În posturile de impiegați de cancelarie clasa I:

D-nii George Paleologu și George Simonidi, la biuroul Bucuresci.

D-nii Dimitrie Penescu, Ilie Ionescu și Constantin Cracovenu, la biuroul Galați.

D-nii Tânăsachi Georgescu și P. Apostolescu, la biuroul Brăila.

D. Lascar Oprinșan, la biuroul Iași.

D-nii George Clucevici, Neutar Curti și Alexandru Vasilescu, la biuroul Sucéva-Itzcani.

D. Vasile Algiu, la biuroul Ismail.

D. Petru Teodorescu, la biuroul Giurgiu.

D. Anghel Georgescu, la biuroul Predel.

d). În posturile de impiegați de cancelarie clasa II:

D-nii Constantin Popovici, George Arion și Dimitrie Popescu, la biuroul Bucuresci.

D-nii Constantin Pocernea, Climent

Constantinescu și Christache Ionescu, la biuroul Galați.

D-nii Mihail Georgescu și Vasile Papsolu, la biuroul Brăila.

D-nii Constantin Predescu și George Atanasiu, la biuroul Sucéva-Itzcani.

D. Mihail Dimitrescu, la biuroul Ismail.

D. Radu Ionescu, la biuroul Giurgiu.

D. Constantin Ștefănescu, la biuroul Turnu-Severin.

D. Nicolae Pană, la biuroul Craiova.

D. George Ionescu, la biuroul Rîu-Vadului.

D. Adam Vasile, la biuroul Oituzu.

D. Dimitrie Ștefănescu, la biuroul Tabacu-Cubei.

e). În posturile de impiegați de cancelarie clasa III:

D-nii I. Moisescu, G. Prijbenu, D. Grigorescu și I. Racovenu, la biuroul Bucuresci.

D-nii Dimitrie Bădulescu, N. Ionescu, D. Eliad, G. Culoglu, I. Dimitrescu, N. Ionescu, C. Mitescu, M. Țiulescu, A. Zaharia și C. Ionescu, la biuroul Galați.

D-nii Stefan Dobrescu, D. Bolintinenu, Toma Ión, I. Berindei, G. Sachelare și Petru Nicolescu, la biuroul Brăila.

D-nii Vasile Georgiu și Constantin Butnaru, la biuroul Iași.

D-nii Ión F. Popescu și M. Popovici, la biuroul Ismail.

D-nii Constantin P. Mihăescu și Ión Țigănescu, la biuroul Giurgiu.

D. N. Zamfirescu, la biuroul Turnu-Severin.

D-nii Toma Petrescu și Mihail Baldănescu, la biuroul Predel.

D. Ghiță Popescu, la biuroul Craiova.

D. Ión Ionescu, la biuroul Ploesci.

D-nii Alexandru Coulovrin și Toma E. Georgescu, la biuroul Oltenița.

D-nii George Udrénu și George Rădulescu, la biuroul Turnu-Măgurele.

D-nii Alexandru Arnăuțescu și Ión Păisescu, la biuroul Rîu-Vadului.

D. Ión Marinescu, la biuroul Oituzu.

D-nii Constantin Dimitrescu, Al. Burtu, Ión Căpraru și Nicolae Ión, la biuroul Tatar-Bunar.

D. Mihail Popescu, la biuroul Tabacu-Cubei.

D. N. G. Tătăranu, la biuroul Călărași.

D. Ión Moisescu, la biuroul Bechetu.

D. Dimitrie Georgiu, la biuroul Chilia.

D. Dimitrie Ghercioiu, la biuroul Calafat.

D. G. Petrovici, la biuroul Mihăileni.

D. Dim. Alexandrescu, la biuroul Cornu-Luncii.

D. Ión Manoliu, la biuroul Mamornița.

D. Nicolae Bancovici, la biuroul Ungăni.

D. Vasile Nicolescu, la biuroul Guralomiței.

D-nii Nicolae Răgădunescu și G. Arabolu, la biuroul Giuvala,

D. Stelian Stoenescu, la biuroul Vărciorova.

D. Ión Rădulescu, la biuroul Reni.

D. Vasile Constantinescu, la biuroul Scoposeni.

D. Ión Stratulat, la biuroul Vâlcov.

D. Ión Greculescu, la biuroul Corabia.

D. George Dimitrescu, la biuroul Cetatea.

D-nii Zaharia Teodorescu și George Mola, la biuroul Comrad.

D. Iosef Bizantie, la biuroul Buliga.

D. Nicolae Vlădescu, la biuroul Brațoea.

D. Gavril Rotopan, la biuroul Dorna.

D. Constantin Vasilescu, la biuroul Prisacani.

D-nii Constantin Coșțisan și Grigore Vodenu, la biuroul Comănesci.

D. Dim. V. Bălănescu, la biuroul Rădăuți.

f). În posturile de magazineri clasa I:

D. G. V. Teodorescu, la biuroul Bucuresci.

D. Dim. Muntenescu, la biuroul Galați.

D. C. N. Filoti, la biuroul Brăila.

D. Dim. Bițu, la biuroul Sucéva-Itzcani.

g). În posturile de magazineri clasa II:

D. I. Constantinescu, la biuroul Galați.

— Dim. Ionașcu, la biuroul Iași.

— C. Delescu, la biuroul Ismail.

— Petru Ștefănescu, la biuroul Giurgiu.

— Ión Cerbulescu, la biuroul Turnu-Severin.

D. Ión Bezenu, la biuroul Predel.

— George Dimitrescu, la biuroul Craiova.

D. Nicolae Sachelarie, la biuroul Ploesci.

D. Mihail Petrescu, la biuroul Vărciorova.

Art. II. Rămân în disponibilitate:

D. Scarlat Baitler, actualmente revisor clasa II la biuroul de vamă Craiova.

D. Teodor Protopopescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa I, la biuroul de vamă Brăila.

D. Teodor Maiorescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa II, la biuroul de vamă Bucuresci.

D. Al. Balaban, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biuroul de vamă Galați.

D. Al. Echeliuș, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biuroul de vamă Sucéva-Itzcani.

D. M. Zamfirescu, actualmente impiecat de cancelarie clasa III, la biuroul de vamă Călărași.

D. G. Dabița, actualmente impiecat de cancelarie cl. IV, la biuroul de vamă Iași.

D-nii I. Popescu și I. Dobrescu, actualmente impiegați de cancelarie clasa IV, la biuroul de vamă Giurgiu.

D. Dimitrie Secelenu, actualmente impiecat de cancelarie clasa IV, la biuroul de vamă Turnu-Severin,

D-nii T. Sterescu și I. C. Anghelescu, actualmente impiegați de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Călărași.

D. George Nicolescu, actualmente impiegat de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Rîu-Vadului.

D. Nicolae Șerbănescu, actualmente impiegat de cancelarie clasa IV, la biroul de vamă Ismail.

D-nii Dim. Vulpénu și I. Bozianu, actualmente magazineri clasa II, la biroul de vamă București.

D. N. Falon, actualmente magaziner clasa II, la biroul de vamă Turnu-Severin.

Art. III. D. director general al vănilor și contribuțiilor indirecte este însărcinat cu executarea dispozițiilor încheerii de față, care vor intra în vigoare la 1 Aprilie 1877.

Făcută în București, la 31 Martie 1877.

Ministru financelor, I. C. Brătianu.

No. 7,466. 1877, Martie 31.

Ministru secretar de Stat la departamentul financelor,

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vânzării tutunurilor și art. 102 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Având în vedere recomandatiunea făcută de regie, prin scrisoarea cu No. 7,045, 7,318 și 7,462,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanți, pentru a exercita vânzarea de tutunuri, următoarele persoane:

D. D. Petrescu, revisor pentru tutunuri în județul Romanai.

D. Ion I. Ungureanu, guard pentru tutunuri, în județul Teleorman.

D. Teodor Sârbu, guard pentru tutunuri, în județul Telorman.

D. Ilie Brâncoveanu, guard pentru tutunuri, în județul Teleorman.

Art. 2. Comisiunea prevădută la art. 102 alin. 3 din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor se va libera fiecărei persoane, pentru a putea exercita funcțiunea ce i este încredințată.

Art. 3. Decisiunea de față se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul contribuțiilor indirecte va îngriji de executarea decisiunii de față.

Dată în București la 1 Aprilie, 1877.

p. Ministru financelor, G. Cantacuzino.
No. 8015.

Ministru secretar de Stat la departamentul financelor,

Având în vedere art. 15 al legii monopolului vânzării tutunurilor și art. 78 și 80 din regulamentul de aplicațiune al acestei legi;

Având în vedere recomandatiunea făcută

de regie, prin scrisorile ei No. 7,527 și 7,596,

Decide:

Art. 1. Sunt confirmați debitanți, pentru a exercita vânzarea de tutunuri, următoarele persoane:

D. Ion Preotu Radu, în orașul Busu.

D. Anastasie V. Rigani, în comuna Largul, plasa Câmpu, județul Busu.

D. Iamandi Ioniță, în comuna Zolisteanca, plaiul Slanic, județul Busu.

D. Răducanu Dinu, în orașul Busu.

D. Mihail Para, în comuna Stingăciola, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Tudor Bălăceanu, în comuna Valea Rea, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Simion Iancovici, în comuna Socolesci, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Tănăsache Nicolescu, în comuna Stihaiia, plasa Motru-de-Jos, județul Mehedinți.

D. Dimitrie Gogan, în comuna Baia-de-Aramă, plaiul Cloșani, județul Mehedinți.

Art. 2. Brevetul prevădută la art. 80 al. 2 din regulamentul de aplicațiune al legii monopolului tutunurilor, se va libera fiecărei persoane, pentru a i servi de titlu doveditor al calității de debitan.

Art. 3. Decisiunea de față se va comunica regiei monopolului tutunurilor și se va publica prin *Monitorul oficial*.

Art. 4 și cel din urmă. Directorul general al vănilor și contribuțiilor indirecte va îngriji de executarea decisiunii de față.

Făcută în București, la 4 Aprilie 1877.

p. Ministru financelor, G. Cantacuzino.

Directorul general al vănilor și contribuțiilor indirecte, St. D. Fetescu.
No. 8,330.

PARTEA NEOFICIALE.

București, 7 Aprilie 1877.

DEPEȘI TELEGRAFICE.

(Serviciul privat al Monitorului)

Constantinopoli, 18 Aprilie. — Declarațiunea de rebel din partea Rusiei este așteptată mâine.

Paris, 18 Aprilie. — Nică uă convorbire nu are loc actualmente între cabinetele europene. Se speră că rebelul va rămâne localizat și că puterile, la cea d'ântăiu ocaziune favorabilă, vor sili pe beligeranți a se opri.

Paris, 18 Aprilie. — Numirea D-lui Calimac Catargi ca agent al României la Paris a produs un escelent efect; ea a fost primită foarte favorabil în cererile diplomatice. D. Catargi a dat vizită astăzi D-lui Duce Décazes, ministrul afacerilor străine.

Constantinopoli, 18 Aprilie, 7 ore 13 minute sêra. — Ambasada rusescă așteaptă instrucțiunii definitive prin scrisori din partea guvernului sêu.

Noul ambasador britanic, D. Layard, este așteptat mâine sêra.

Circulă sgomotul despre uă luptă între Muntenegreni și Turci în împrejurul cetății Niksiei.

Roma 19 Aprilie. — D. Depretis declară comisiunii budgetare că nu va modifica proiectul sêu financiar cu tâtă noua fasă în care a intrat cestiunea Orientului și pe care guvernul o prevăduse. Speră că rebelul va fi localizat. Dêră în cas când Rusia ar merge asupra Constantinopolului, situațiunea ar putea atunci să amenințe de a deveni mai gravă și de a lua, în urma unor noi complicațiuni, proporțiuni mai însemnate.

(Havas)

BULETIN ESTERIOR.

Rebelul nu s'a declarat încă între Rusia și Turcia; însă însărcinatul de afaceri al Rusiei n'a părăsit încă Constantinopoli, însă informațiunile ce primim nu lasă cea mai mică îndoelă asupra izbucnirii lui. Am anunțat în numărul de ieri că ambasadorul otoman, într'o conversațiune ce a avut cu lordul Derby, a mers pêne a dice că singurul mijloc de a asigura încă pacea ar fi retragerea protocolului de către puteri. Șeful Foreign-Oficiului ar fi răspuns, că în acest cas oî ce discuțiune devine inutilă și că nu vede ce demarșe ar putea face încă guvernele europene pentru a preveni rebelul.

Trebue ôre a conchide, dice *Independința Belgiei*, din această replică că puterile sau cel puțin Englitera nu vor mai încerca nimic pentru a împedica, în ultima oră, exploziunea unei lupte ale cărei rele sunt incalculabile? Ar fi temerar de a o afirma, și de această cracă se agață speranțele supreme ale amicilor păcei. Ei cred, și în acest punct sciurile din St. Petersburg le dă dreptate, că Rusia nu va adresa ultimatum Turciei înainte de a supune resoluțiunile sale Europei și că acesta va putea atunci să încerce uă ultimă mijlocire prevădută de tratatul din Paris. Se vede însă, continuă numita fôie, cât sunt de slabe șansele păcei. De sigur nu Cabinetul

din Petersburg va fi acela care va consimți a retrage protocolul. Totă atențiunea sa nu este fixată în acest moment de cât asupra mijloacelor de a atinge pe Turcia, aruncând asupra ei responsabilitatea situațiunei.

Limbajul ținut de *Golos* și *Journal de Saint-Petersbourg* arată această într'un mod neted.

Decă, cu toate silințele diplomației, lupta se va începe, să sperăm cel puțin că va rămâne localizată ca în 1828—29. Atunci asemenea, adăogă *Independința Belică*, sub ministerul Canning, Englitera ale cărei interese politice erau ținute în eșec prin măcelurile comise de Turci în Grecia, după ce a primit cu Rusia uă acțiune diplomatică comună, lăsă pe această putere a se aventura singură pe terenul operațiilor militare și nu interveni pentru restabilirea păcei de cât atunci când forțele sleite ale lui Diebitsch ajunseseră la Andrianopoli. Curentul popular care, în Englitera, a dictat conduita ținută la Constantinopoli de către lordul Salisbury va fi de astă dată și mai tare. Englitera pôte lăsa pe Rusia să pedepsescă pe Turcia, însă nu va admite nici uă dată ca Rusia să se stabilească la Constantinopoli sau numai să se apropie.

National Zeitung publică un articol a cărei concluziune este această:

Rusia n'a avut nici uă dată uă armată așa gata a se bate ca astăzi. Cu totă lipsa de bani, ea dispune de mai multe resurse de cât a avut ver-uă dată pentru a aprovisiona armata cu tot ce i ar putea mări puterea sa. Și n'a cruțat nimic sub acest raport. Campania care se apropie cere pregătiri cu mult mai considerabile de cât decă ar fi vorba de a face uă campanie în Franța. Ajungî într'uă țară a cărei populațiune nu este bogată, care este deja, în parte, devastată și care nu va oferi de cât prea puține resurse unei armate străine. Decă Rușii reușesc a trece Dunărea, vor avea înaintea lor nu numai un solid quadrilater de fortărețe, dără și uă țară golă, aridă și desolată, fără căi de comunicațiune și resurse. Vor trebui dără să aducă cu ei toate aprovisionamentele, toate furagele necesare,

ceea ce va cere un material de tren gigantic. Să adăogăm că situațiunea financiară a Turciei nu permite a se prevedea un resbel de lungă durată.

Situațiunea politică a Europei, pe d'altă parte, consilie de a scurta resbelul cât se va putea. Fasa care se deschide pentru Rusia este cu totul gravă. În orî ce cas, este dificil de a spune pentru care din două adversari cari au să se măsore pe țermii Dunărei, situațiunea se presintă sub aspectul cel mai critic.

SENATUL

SESIUNEA ORDINARĂ

Sediința de la 9 Februarie, 1877.

Prezidenția D-lui vice-președinte Ioan Ghica, asistat de D-nu secretar Bellu Stefan.

Sediința se deschide la 2 1/2 ore după amăzi.

Prezenți 38 D-ni senatori.

Nu răspund la apelul nominal 32 D-ni senatori, și anume:

Bolnavi:

Prea S. Sa Mitropolitul Primat, D-nii Catargiu Lascar, Gridov N., Matășaru T., Pleșoianu St., Păcleanu N., Roseti Tețeanu, Vlaicu N.

In concediū:

D-nii Cobălcescu Gr., Dimitriu G., Lerescu Isaia, Moscu Tache, Orlénu G.

Nemotivați:

Prea S. S. metropolitul Moldovei și Sucevei, Prea S. S. episcopul de Râmnic, Prea S. S. episcopul de Roman, Prea S. Sa episcopul Dunărei-de-Jos, D-nii Apostoleanu G., Boboicenu I., Bosianu C., Cantacuzin G., Deșliu I., Enescu G., Giani Al., Gulescu Al., Greceanu Al. (Dr.), Hermesianu Iorgu, Isvoranu M., Racotă Hariton, Roseti N., Bălănescu, Șeicaru V., Teohari Ahil.

D. vice-președinte, Ión Ghica. Rog pe D-nii senatori să vină în sala sediunilor, pentru că am să le supun uă afacere de biuroū.

D-le Leca, bine-voiți a vă ocupa locul la biuroū.

D. G. Leca. D-le președinte nu pot.....

D. vice-președinte. Nu veniți?

D-le Cămărășescu, ocupați-vă locul la biuroū.

D. N. Cămărășescu. D-le președinte, ea să vin la biuroū, după ce s'a dat un vot, după ce s'a ăis că Senatul respingend de-

misiunea D-lui Cogălniceanu, acesta va fi desaprobară mea; eu aș dori să cunosc mai înteu, în ce sunt greș t, și mai cu semă astăzi, nu pot lua parte la biuroū.

D. vice-președinte. D-lor senatori, éta situațiunea biuroului; numai D. St. Belu ia parte la lucrările biuroului și astăzi după insistența mea ca să citească apelul nominal, și D. Rășcanu, acum numai este nici D-lui. D. Leca și D. Cămărășescu nu vin, acesta este un ce care nu mă privește; dără vă rog să decideți ce este de făcut, pentru că biuroul nu pôte lucra fără secretari.....

D. Lungeanu. Vă aduceți aminte, onor. D-nii senatori, că chiar ieri am adus împrejurarea acesta înaintea D-vostă, și v'am rugat să bine-voiți a proceda la alegerea a două secretari, pe care veți bine-voi a găsi de cuviință, și motivele mele, nu au fost de cât acelea care le declară chiar D-lor, pentru că noi în urma votului dat, am considerat că D-nii senatori Cămărășescu și Leca, sunt demisionați, tocmai ceea ce am avut onorea a vă spune ei, se întăresce și mai mult astăzi, căci după invitarea făcută, nici unul din D-lor nu vor să participe la biuroū, ceea ce probă că și D-lor sunt de aceeași idee, că adică se recunosc ca demisionați. Pentru aceste cuvinte dără, bine-voiți a considera că D-lor sunt demisionați, și aduceți aminte că onor. D. Leca și a dat demisiunea înscris, și când s'a citit de la biuroū, D. Cămărășescu a ăis că și dă și D-sa demisiunea. Astăzi dără, în urma invitației făcută d'a veni la biuroū în urma incidentului de ieri decă D-lor refuză, recunosc că sunt demisionați; prin urmare, vă rog să bine-voiți a i considera și D-vostă demisionați, și noi să completăm biuroul cu secretari, pentru că repet, nu cred că D-lor în urma aceluși vot pot să ăică altfel de cât ca sunt demisionați, ast-fel cum a înțeles Senatul întreg. Decă vă aduceți aminte că cestiunea a rămas ieri cam încurcătă puțin, această însă nu s'ar putea lua de temei, căci chiar D. Leca a ăis că nu pôte arăta cuvintele pentru care și a dat demisiunea, de cât când se vor publica procesele-verbale. Acum a doua ăi după această împrejurare rădicându-se din nou incident, după demisiunea D-lui Cogălniceanu s'a pus cestiunea că decă Senatul acceptă demisiunea D-lui Cogălniceanu, D-lor rămân secretari, la din contra, decă Senatul respinge demisiunea D-lui Cogălniceanu, atunci este uă probă și mai evidentă că D-lor sunt demisionați. Pentru aceste motive rog pe onor. Senat să procedă la alegerea a altor două D-ni secretari.

D. vice-președinte. În contra faptelor împlinite nu pôte să vină cineva să ăică: că lucrurile s'au petrecut în cutare sau cutare mod. Am avut onore să spun D-lui Lungenu și ieri, cum s'a petrecut lucrurile; nici D. Leca nici D. Cămărășescu nu sunt

demisionați; însă este un fapt învederat că de atunci, mi se pare de 8 zile, nici D. Leca, nici D. Cămărășescu nu dau concursul D-lor biuroului și astfel suferă serviciul. Dacă ar fi fost demisiunea D-lui Leca n'aș fi pus cestiunea cum am pus-o, v'aș fi chemat să procedați la votarea a două secretari în locul D-lui Cămărășescu și Leca. De aceea D-lor supun cestiunea la aprecierea D-vostre, ca, sau să invitați pe D-nii secretari să vină la biuro, sau dacă nu vor să vie, atunci ori demisionați, ori nedemisionați nu vor să mai lucreze și urmésă ca D-vostre să numiți alți secretari.

D. N. Bățcovănu. D-lor, cred că Senatul de o cam dată s'a pronunțat în această cestiune și nu mai poate lua inițiativa acestei împrejurări de cât numai atunci când D-nii Leca și Cămărășescu care sunt în cestiune vor spune D-lor ceea ce voesc. Onor. biuro, v'a chemat la împlinirea îndatoririlor D-lor, D. Cogălnicenu răspunde că nu poate veni mai înainte ca Senatul să nu v' dea o satisfacțiune. Atunci, D-lor, spuneți ce vreți și Senatul va avisa.

D. N. Cămărășescu. D-lor senatori, nu sunt de idea D-lui Lungă și decât D-sa vorbind de opinia D-săle, se înșelă. D-lor senatori, nu mă cred demisionat, căci nu am dat demisiunea de la biuro. Eu, D-lor, când am cerut demisia D-lui Leca am spus că nu vă dau ce D. Leca demisionează de la biuro nu mai rămân nici eu acolo. În urmă cu respingerea demisiunii D-lui Cogălnicenu și după cum a pus D-sa cestiunea că neprierea demisiunii D-săle are a fi desaprobară D-lui Leca și a mea, eu și mai mult nu mai am ce să caut la biuro. Această dreptate ne-a făcut onor. Senat ca să dea un vot....

D. vice-președinte. Nu sunteți în drept să judecați votul Senatului.

D. N. Cămărășescu. Nu judec, sunt de parte de acesta; Senatul în majoritatea din care eu nu am onoarea să fac parte și a dat votul său, nu am să-l judec eu, dic numai că: Senatul dând votul pentru respingerea demisiei D-lui Cogălnicenu, eu am fost atins de cuvântul D-săle de desaprobară și mi pare că n'aș mai merita încrederea majorității onor. Senat ca să mai fac parte din biuro, și până când nu mi se va da o satisfacțiune, care nici n'o exiges nu mă mai ure la biuro, necunoscând se fi făcut ceva rău declarând că n'aș vrea să rămân la biuro fără D. Leca.

D. Iorgu Radu. D-lor senatori, vedeți, decât cestiunea să desnaturésă din ceea ce a fost, unde ne găsim: vine onor. D. Leca și dice: demisionese din secretar, din cauză că D. Cogălnicenu a atacat Camera, vine D. Cogălnicenu, cum vă aduceți aminte, ca vechi parlamentar, ca unul ce a făcut mai multe regulamente, și vă spune, că nu este D-lui acela care va ataca un Corp. Ce mai dice D. Cogălnicenu? Eu mă

voi socoti demisionat când D. Leca va dovedi că am atacat Camera. Ce s'a petrecut în urmă? Insuși onor. D. Ion Ghica, care presida, a răspuns cum că D. Leca se găsește în eror, că D. Cogălnicenu n'a atacat nici un Corp-Legiuitor; și prin urmare D. Cămărășescu atunci, nu știu din ce motiv, dără și D-lui a demisionat, fiind că a demisionat și D. Leca. Liber D. Cămărășescu să demisionese, însă Senatul a voit să se încredințese decât D. Cogălnicenu a atacat Camera sau ba; ce s'a dovedit? S'a dovedit că D. Cogălnicenu n'a atacat Camera, și că D. Leca a căutat un motiv. D. Cogălnicenu, a spus ori să se dovedescă că din partea D-lui Leca a fost o aserțiune fără temei, ori satisfacțiunea mea are să fie acesta că D-lui a avut un scop al D-săle sau al D-lui Cămărășescu.

D. vice-președinte, Ion Ghica. N'aș așa.

D. Iorgu Radu. Este evident că D. Cămărășescu ca și D. Leca sunt demisionați.

D. N. Cămărășescu. Cer cuvântul. Vă rog să faceți dreptate.

D. Iorgu Radu. Vrem să revenim asupra votului? D-lor sunt demisionați și de atunci ar fi trebuit să v' înlocuim prin alți secretari, potrivit cu votul Senatului; căci s'a constatat că D. Cogălnicenu n'a atacat Camera și D. Leca a voit să provoace un conflict între președinte și D-lor care sunt demisionați.

D. Casimir. D-lor, nu voi urmări incidentele urmate în această cestiune, fiind că sunt cunoscute de toți D-vostre ceea ce s'a urmat în privința demisiunelor D-lor secretari Leca și Cămărășescu. Aci nu este vorba de afecțiuni personale...

D. vice-președinte. V'aș ruga D-le Casimir să vă întrerup, de și nu suntem la comunicări, însă fiind că se presintă acum o demisiune motivată a D-lui Cămărășescu, se 'mă dau voi să v'o citesc...

D. Casimir. Nu puteți să 'mă luați cuvântul.

D. vice-președinte. Dacă încuviințesă onor. Senat ca să dau cunoștință de această demisiune bine, decât nu atunci sunt dator să las să continue discuțiunea. Pun la vot decât Senatul voesc să citească această demisie.

— Senatul încuviințesă.

D. vice-președinte dă citire următoarei adrese:

Domnule președinte,

Ca desaprobat de onor. Senat, după propunerea și cererea D-lui vice-președinte Cogălnicenu în calitate de secretar al Senatului.

Vă rog să primiți demisiunea mea din membru la comitetul vânzării bunurilor Statului și la comitetul bonurilor rurale și domeniiale.

N. Cămărășescu.

Voc. Ce are a face una cu alta.

D. P. Casmir. Așa dără, D-lor, dicem că nu este cestiunea de afecțiuni personale, căci de ar fi fost acesta, mă declar de mai înainte, că eu pe D. Leca l' număr între amicii mei cei vechi și naș voi nici uă-dată să v' arăt la ocaziune totă afecțiunea mea pentru persoana D-săle. Pe onor. D. Cămărășescu l' cunosc de mai puțin timp. Cu toate acestea decât n'aș putea tăgădă D-lui Leca amicitia mea personală în cestiuni politice, de majorități în Corpurile Legiuitoare socot că nu putem confesa afecțiunea noastră personală. De ce este cestiunea? D. vice-președinte Cogălnicenu ne spunea clar înaintea tuturor; să sciti D-lor, că primirea demisiunii mele din partea D-vostre este o satisfacțiune pentru D-nii secretari Leca și Cămărășescu, era respingerea demisiunii mele este o desaprobară pentru D-lor. Acestea sunt cuvintele duse de D. Cogălnicenu (așa este). Senatul atunci mai în unanimitate a dat satisfacțiune D-lui Cogălnicenu; prin urmare cred D-lor secretari, că pentru D-vostre este destul răspuns despre ceea ce simte Senatul pentru D-vostre. În urma acestor fapte petrecute, eu declar categoric că numai aveți afecțiunea Senatului. De atunci s'a tot vorbit despre demisiunea D-vostre pe care n'o dau, însă nu mergeți deloc la biuro ca să vă ocupați cu atribuțiunile D-vostre și nici diceți că vă dau demisiunea. Ce mai acceptați? Voiți să vă roge Senatul? Eu cred că majoritățile din Corpurile Legiuitoare nu poate să arate afecțiunii de cât persoanelor din majoritate, ... mai cu seamă în cestiune de biuro, de numiri și de nu știu ce. Este dără clar, că decât D-vostre voiți să vă păstrați locurile când D. președinte v'a invitat să veniți la biuro, (și despre care noi am făcut abnegațiune decât veniați), negreșit că incidentul era închis. D. președinte în prudenta sa a bine-voit a vă invita în mai multe rânduri ca să ocupați locurile D-v., de și noi credeam că sunteți demisionați, D-vostre ați persistat a vă menține în un mutism neexplicabile. Ca să termin adăug că D-vostre puteți și acum să ocupați locurile de secretari al biuroului, și Senatul cred că cu aceia și abnegațiune va tăcea, cel puțin, 'mă permit a mă face interpretul simțimentelor Senatului rostindu-mă astfel. Era de altminterlea permiteți-mă expresiunea, mi se pare că părerea D-v. este greșită.

D. N. Cămărășescu. După D-vostre, **D. Panait Casmir.** Negreșit că după mine.

D. N. Cămărășescu. Este parlamentar să ne atacă....

D. P. Casmir. Este foarte parlamentar, și dic câte uă-dată cuvinte mai tari.

D. Gheorghe Leca. Mai întâi voi dice, că regret, că onor. D. Radu care este mult mai bătrân de cât noi, și cu toate acestea D-sa a venit și a înveninat cestiunea,

Mă mir asemenea de onor. D. Panait Casmir, care a zis că este amicul meu....

D. Cămărășescu. Să te ferescă Dumnezeu de amici!

D. Gheorghe Leca. D-sa a avut aerul de a ne apăra blamându-ne. Este foarte generosă majoritatea din care face parte D-sa, și nu voiți mai veni la biuroș.

Vă rog D-le președinte, a bine-voi a face a se curma discuțiunea, și a alege un alt secretar în locu'mi.

Nu voiți a cerceta motivele pentru cari am primit acea apărare, nici a intra în aprecierea lor.

D. vice-președinte. D-lor, ați audiat, D. Leca și dă demisiunea verbal; ce hotărâți D-văstră?

D. Menelas Gherman. Ni se pare că este uă hotărâre definitivă a onor. D. Leca; prin urmare Senatul nu pôte să respingă hotărârea D-săle....

D. G. Leca. Este irevocabilă.

Uă voce. Nu pôte să fie irevocabilă.

D. G. Leca. Va fi irevocabilă, nu ca aceea a D-lui Cogălnicenu.

D. președinte. Vă rog să nu atacați. Hotărârea D-văstră pôte să fie irevocabilă numai pentru D-văstră; Senatul însă este apreciatorul; prin urmare, nu pot să declar eu ca primită uă demisiune, pēnă ce mai întâi Senatul nu o va primi.

D. Manolescu. Aș voi să dau uă deslușire.

D. vice-președinte. Nu este rîndul D-văstră; sunt alții înscrși înainte.

D. Manolescu. Pēnă atunci se va închide discuțiunea și voiți rămănea fără a da deslușirea.

D. vice-președinte. In ce privință.

D. Manolescu. In discuțiune de regulament.

D. vice-președinte. S'a cerut închiderea discuțiunii. Eu nu pot de cât a o pune la vot. Dacă Senatul va voi să vă dea cuvântul, n'are de cât să respingă închiderea discuțiunii.

Pun la vot închiderea discuțiunii, cine este pentru să bine-voiască a rădica mâna. — S'a închis discuțiunea. —

D. Manolescu. Va să dieă eu am rămas ne deslușit acum! (Ilaritate).

D. vice-președinte. Pun acum la vot demisiunea D-lui Leca. Acei din D-ni senatori cari o primesc să bine-voiască a rădica mâna. Majoritate.

D. Cămărășescu are cuvântul.

D. N. Manolescu. Aud că se contestă votul.

D. vice-președinte. A! se contestă! voiți prin bile?

Voc. Da da!

D. președinte. Sunt cinci D-ni senatori cari cer votul prin bile? Sunt.

D-le Belu bine-voiți a ceti apelul nominal spre a se vota cu bile.

D-lor, cine primesc demisiunea D-lui Leca de secretar, va pune bilă albă la ură

albă, cine uă respinge va pune bilă neagră la urnă neagră.

Resultatul votului.

Votanți	32
Abținuți...	2
Bile albe pentru	19
Aile negre contra	11

D. vice-președinte. Senatul a primit demisiunea D-lui Leca de secretar al biuroșului.

— D. Cămărășescu voesce să vină la biuroș?

D. Cămărășescu. Vă rog să dați curs chârției mele.

D. vice-președinte. Chârția D-văstră este pentru altă discuțiune.

D. Cămărășescu. D-le președinte nu am alta de spus de cât tot ceea ce am mai spus: cum că în urma votului cel creș desaprobator că s'a dat de Senat nu mai pot veni la biuroș fiind-că nu mă cunosc întru nimic greșit.

D. vice-președinte. Senatul a dat un vot pur și simplu pentru primirea demisiunii D-lui Leca.

D. Cămărășescu. Dați-mi voe a vorbi pentru că nu voiți să rămân isbit.

D. Lungenu. Discuțiunea este închisă.

D. Cămărășescu. D-le Lungenu nu mă intrerupeți, îți voiți face plăcerea să vii D-ta la biuroș, ci tôte că mai ai și alte trei însărcinări. (Ilaritate).

D-le președinte s'a pus votul așa după cum a zis D. Cogălnicenu că, respingerea demisiunii D-lui Cogălnicenu va fi desaprobară D-lui Leca și Cămărășescu, ără primirea demisiunii sale va fi aprobarea D-lor Leca și Cămărășescu.

Prin urmare demisiunea D-lui Cogălnicenu fiind respinsă prin votul Senatului, eu unul, cu atât mai mult, nu mai pot lua parte în biuroș după acest vot dat.

Voc. Atât mai bine.

D. Manolescu. D-le președinte credetă că nu mai înțeleg nimica.

D. vice-președinte. Nicl eu. (Ilaritate).

D. Manolescu. Onor. D. Cogălnicenu erl a lămurit foarte bine discuțiunea: a zis „ceea ce am voit, a fost aprobarea mea și desaprobară D-lui Leca care a zis că și dă demisia din biuroș pentru că am atacat Camera.“

In cât privesc demisiunile, nici un vot nu s'a dat de Senat, de cât acela a se respinge aceea a D-lui Leca și nu înțeleg cum D. Leca se formalisă; și mai pucin încă nu înțeleg pe D. Cămărășescu, care dice: că, nu voesce să și mai ocupe fotoliul de secretar al biuroșului și se rógă să se dea curs chârției care au dat-o când în acea chârție nu se vede alta de cât demisiunea sa din membru de la cele două comitete la care este ales de Senat și nici de cum nu e vorba de demisiunea de secretar al biuroșului.

Eū v'aș ruga să l invităm să și ia locul.

D. vice-președinte. L'am invitat; vè rog să mă învâțați cum să l invit.

D. Cămărășescu nu mai vine la biuroș D-lor, nu mai vrea.

D. Lungenu. Să se alégă altul.

D. Manolescu. D. Cămărășescu nu este demisionat l rog să ia locul la biuroș.

D. Cămărășescu. Mă ertați nu mai pot veni. (Murmure generale printre D-ni senatori, desaprobări).

D. vice-președinte. Nu mai veniți la biuroș D-le Cămărășescu?

D. Cămărășescu. Nu.

D. vice-președinte. Vè rog D-lor senatori să mi dați un secretar.

D. Lungeanu. Să se procedă îndată la alegere.

D. vice-președinte. Vè rog să bine-voiți să procedați dōră la alegerea a două secretari. Voiți să procedăm îndată?

Voc. Indată, îndată.

— Se pune la vot recunoșcerea D-lui Cămărășescu ca demisionat, și se primesc.

— Se pune la vot procedarea îndată la alegerea a două secretari și se primesc.

D. vice-președinte. Se suspendă ședința pe 5 minute.

— La redeschiderea ședinței se începe votarea a două secretari.

D. vice-președinte, I. Ghica. Resultatul votului este cel următor:

Votanți	33
Majoritate regulamentară	19

D. Gherman Menelas a întrunit 24 voturi, și D. Negruți 23; prin urmare, D-lor se proclamă de secretari.

— Se dă citire sumarului ședinței precedente.

— Necerând nimeni cuvântul asupra sumarului, se pune la vot și se primesc fără modificare.

— Se comunică următoarele:

— Adresa D-lui N. Cămărășescu prin care demisionă din membru al caselor domeniiale și rurale. (Adresă deja citită de D. vice-președinte.)

D. N. Droșo. Eū aș dori să invităm pe D. Cămărășescu, a nu insista în demisiunea sa de membru al comitetului domeniial și rural; mai cu sēmă că acel comitet nu prea merge regulat. Am creșut că va merge mai bine, de când s'a contopit aceste două case într'una singură, s'a lăsat sarcina tōtă asupra directorului, mai ales distribuțiunea banilor; pentru acesta chiar s'a și încheiat un provisoriu proces-verbal prin care atribuțiile întregului comitet se lasă tōte directorului.

Am vășut că D. Cămărășescu se ocupă serios de misiunea sa, și de aceea să l invităm să rămână acolo, cred că Senatul va refusa demisiunea D-sale.

D. vice-președinte. D. Manolescu stăruesce a lua cuvântul?

D. N. Manolescu. Nu știu ce să mai fac, vă mărturisesc însă, că nu știu ce are a face locul de secretar și acela de membru al comitetului rural și domeniial.

D. Al. Grăescu. Are dreptate D. Manolescu.

D. N. Manolescu. Această demisiune nu are nici un fel de relațiune cu aceea de secretar, prin urmare eu sunt de părere a se respinge.

D. vice-președinte. Așa dăru D-lor, pus la vot demisiunea D-lui Cămărășescu. — Senatul respinge acea demisiune.

D. Cămărășescu. Vă voi mai da și de al douălea.

— Se comunică asemenea și următorul proiect de lege provenit din inițiativa Senatului:

PROIECT DE LEGE.

Art. 1. Casa Statului cu tot locul ei din urbea Giurgiu, culôrea Albastră, strada Spitalului, în care a fost spitalul militar, era actualmente servesce de casarmă escădronului de călărași, se cedă de veci județului Vlaşca, spre a se face casarmă pentru armata teritorială și călărași.

Art. 2. Casa Statului cu tot locul ei din urbea Giurgiu, culôrea Roșu, strada Michăiș. Bravul, ce astăzi se află ocupată de sub-prefectura de Marginea, și pentru care se plătesc fiscului lei 150, chirie anuală, se cedă de veci județului Vlaşca.

(Semnat) Raportor: *Ap. Grăjdănescu.*

D. vice-președinte. Era ce dice regulamental:

„Comisiunea transformă propunerea în proiect de lege care după o simplă citire în ședință publică, se trimite în cercetarea secțiunilor.“

D-lor, pe de o parte se va trimite la secțiunile acest proiect, era pe de alta se va comunica o copie și guvernului.

Trecem acum la ordinea zilei. La ordinea zilei avem:

1.) Interpelețiunea D-lui Cămărășescu relativă la datoriile mai multor arendași ai Statului cari încă nu le-a achitat.

2.) Raportul relativ la proiectul de lege pentru dezvoltarea dispozițiilor legii asupra comptabilității Statului.

3.) Idem relativ la abrogarea legii de recrutare din anul 1876.

D. ministru de finanțe. Fiind de puțin timp la ministerul financelor, și ocupațiunile de la minister fiindu-mi foarte mari, nu m'am putut ocupa încă de cesțiunea interpelețiunii D-lui Cămărășescu spre a-i putea răspunde astăzi, de aceea îl rog să bine-voască a o lăsa pentru o altă zi, e așa astăzi să luăm în desbatere legea comptabilității Statului.

D. N. Cămărășescu. Recunosc că sunt legi de urgență, dăru tot o dată recunosc că Statul Român este în mare strimțorare de bani, și așa dori ca D. ministru să bine-voască mâne sau poi-mâne să-mi răspun-

dă la interpelețiunea mea, aducând tot o dată un tablou de toți datornicii, acele datorii aud că se urcă la veri-o 16 milioane și mai bine. D-văstră insistați să rămân la comitetul viaderii bunurilor Statului, dăru mie nu mi se pare că ar fi bine să rămân acolo, să vând bunurile Statului și datornicii Statului să prelungească plata datoriei lor prin felurimi de mijloc, să facă chiar politică...

D. vice-președinte. D-le Cămărășescu, ați anunțat o interpelețiune, le veți spune acestea când veți desvolta interpelețiunea, era nu acum.

D. ministru de finanțe. Sunt gata asupra punctului acestuia a răspunde D-lui Cămărășescu.

D. Cămărășescu. Aveți tabloul?

D. ministru de finanțe. Sunt gata!

D. Cămărășescu. Eu cer ca D. ministru să ne dea un tablou să vedem anume pe datornici, și să ne arate cauzele care ne fac să vindem bunurile Statului și datornicii să nu-și plătescă datoriile.

Nu știu dacă este adevărat, dăru aud că sunt arendași datorii încă de pe la 1863. Așa dăru să ne spună D. ministru cine sunt aceia, de ce se păsuiesc și ce găsesc D-sa ca cauză de neîmplinirea acestor bani.

După ce D. ministru va răspunde, vă rog D-le președinte, să am replica.

D. ministru de finanțe. D-lor, D-v. știți cu toții că nu sunt nici două săptămâni de când am venit la ministerul de finanțe. Pentru a coprinde toate lucrările acestui minister într'un așa de scurt timp mi-a fost cu totul imposibil.

Dacă D. Cămărășescu vrea să facă o interpelețiune și să aducă lumină atât Senatului cât și guvernului, nu avea de cât să-și procure elementele necesare interpelețiunii sale. Toate biourile domeniiale cât și ale ministerului de finanțe sunt la dispozițiunea D-sale; toate tablourile putincioase nimeni nu i le refuză; dăru a veni cu o interpelețiune ne studiată, și a cere ca eu în pucine zile să-i dau deslușiri, acesta mi se pare că în timpul de față cel puțin nu ar fi bine, căci dacă și altii mi ar face asemenea interpelări atât aici cât și în Cameră, și cu ocupațiunea care este cea mai serioasă, de a echilibra budgetul în fața deficitului care ne apasă, ar fi cu neputință ca un om să fie de ajuns.

Așa ruga pe onor. D. Cămărășescu să vină în locul meu și să vadă dacă este cu putință acesta.

Când va veni cu o interpelețiune precisă și dezvoltată în toate amărunchiunile ei, atunci voi răspunde; alt-fel, voi ruga pe onor. Senat să-mi permită a dezvoltă legea comptabilității care este mult mai importantă.

În cât privește ceea ce arendași sunt datorii, acesta este coprinș în situațiunea financiară care s'a dat Camerei și Senatu-

lui, și D. Cămărășescu poate să vadă toate lămuririle putincioase, an pe an, dăru fără nume; numele celor ce datoră sunt cunoscute în biourile ministerului de finanțe.

D. Cămărășescu. Nu mă așteptam la acesta din partea D-lui ministru. Înțeleg că n'au avut timp; dăru l'as ruga să ia măsură ca să se efectueze împlinirea acelor bani fiindcă sunt peste 16 milioane datorii și tot o dată așa dori, repet, ca să ne spună pe fie-care persoană care a rămas dator cu arendă și de ce nu se împlinesc. Recunosc că ocupațiunile D-lui ministru sunt foarte multe dăru cu toate acestea, l'as ruga să ia măsură pentru împlinirea rămășițelor, și să ia măsură eficace.

În cât pentru numele persoanelor cari datoră Statului, fiind că D-sa nu ni le dă, eu rog biourul să le ceară, prin minister, de la administrațiunea domeniilor, și voi merge și eu ca să le iau.

Voci. Închiderea incidentului.

— Se pune la vot închiderea incidentului, și se aprobă.

D. vice-președinte. Acum, D-lor, la ordinea zilei este raportul comitetului delegaților, relativ la legea pentru comptabilitatea generală a Statului.

D. raportor Gherman să bine-voască a veni la tribună.

D. Gherman, raportor, dă citire următorului raport:

Domnilor senatori,

Proiectul de lege pentru dezvoltarea dispozițiilor legii asupra comptabilității generale a Statului, în ceea ce privește aședarea și esecutarea budgetelor de cheltuieli anuale ale Statului, supus deliberării Senatului; secțiunile D-v. luându-l în cercetare, toate l-au admis în unanimitate, afară de secțiunea II, care l-a modificat prin următoarele amendamente, la cari a aderat și D. ministru de finanțe.

Art. 1, lit. a. „Evaluarea fie-cărnia venit în parte, basată pe termenul de mijloc al încasărilor efectuate în cursul a trei ani precedenți mai puțin 3%.“

Art. 2. „Îndată ce la votarea budgetului anual de către Adunarea deputaților se produce un deficit budgetar, guvernul propune, pentru acoperirea aceluși deficit, resurse noi, neprovenind din împrumuturi provisorii sau consolidate, nici din vânzări de bunuri ale Statului, și scăderi de cheltuieli de o potrivă cu suma deficitului, bine înțelegându-se că noile resurse trebuie a fi votate de ambele Corpuri Legiuitoare.“

„Ratele bunurilor Statului, vândute înainte de 1877, rămân înscrise în budgetul Statului ca resursă cu și până acum.“

La art. 3, în loc de cuvântul: „ordinar“ să se dică „anual.“

Art. 5, alin. II. „Ori-ce credite pe sâna

„resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți, sau pe sêma de credite ce au rêmas neefectuate pênã la 31 Decembrie a anului precedent, sunt cu desãvêrsire interdise.“

Dupe art. 5 se adaugã un nou articol 6 ori ce prevederi de deducțiuni, fie acestea ocazionale prin concediuri, prin vacanțe sau prin neexecutarea serviciilor de material, de construcțiuni sau altele, prevederi de deducțiuni înscrise la alocațiunile budgetare se considerã ca scãdând suma alocațiunii.

„Creditele rêmase la dispozițiunea miniștrilor, și pentru care nu pot trece, sunt acelea ce rezultã în urma acestor deducțiuni.“

Art. 6 devenit art. 7, în loc de cuvântul „ordinar“ sã se dicã „anual“.

Art. nou 8. „Tôte legile de credite suplimentare și estraordinare, precum și

„acelea prevêdute la art. 7, se contrasemnã de ministru respectiv, de acela al justiției și de acela al finanelor.“

„Art. 7 devine art. 9.“

„Art. 8 devine art. 10.“

„Art. 9 devine art. 11, și se modificã ast-fel:

„Legea actualã face parte integrantã din legea comptabilitãței generale a Statului, a cãrei dispozițiuni rêmân intacte, întru cât nu sunt abrogate prin legea de faciã.“

Comitetul delegațiilor întrunindu-se, sub preșidenția D-lui Ión Ghica, în ziua de 7 Februarie 1877, în numêr de patru membri, și anume: D. Ión Ghica, N. Drosu, V. Șeicaru și subscrisul, fiind absinte D. V. Gudjiu, delegatul secțiunii V, și având în vedere espunerea de motive a D-lui ministru al finanelor, a admis în unanimitate acest proiect de lege cu modificãrile propuse de secțiunea II, prin amenda-

mente sus citate, pe cari comitetul delegațiilor le-a discutat și le-a admis cu ôre-cari modificãri intecalându-le în legea de faciã, ast-fel precum se vede în proiectul de lege comparativ imprimat ce vi s'a distribuit D-vôstrã.

Acesta fiind rezultatul deliberãrei comitetului delegațiilor, cu onóre viũ a l supune la cunoscința și deliberarea D-v.

Raportor, *M. Gherman*.

D. vice-președinte. Voiți sã se citescã proiectul de lege.

Uã voce. Sã se citescã.

D. raportor. În întreg sau pe articole?

D. Be'n. 'L cunoscem.

D. raportor. S'a tipãrit și ni s'a distribuit, și ast-fel cum a fost propus de guvern, și ast-fel cum s'a modificat, prin urmare, 'l cunosceti; totuși, spre a împlini dorința D-vôstrã, 'l citesc.

LEGE

pentru dezvoltarea dispozițiunilor legii asupra comptabilitãței generale a Statului în ceea ce privește aședarea și esecutare. budgetelor de cheltueli anuale ale Statului.

Cum s'a prezentat de guvern Senatului

Art. 1. Proiectul de budget, prezentat de guvern Adunãrei deputațiilor, cuprinde:

a) Evaluarea veniturilor, basate pe termenul de mijloc al încasãrilor efectuate în cursul a trei ani precedenți mai puțin 5 la %;

b) Evaluarea cheltuelilor socotitã pe trebuința maximalã a serviciului respectiv.

Art. 2. Indatã ce la votarea budgetului anual de cãtre Adunarea deputațiilor, se produce un deficit budgetar, guvernul propune sau resurse noi pentru acoperirea aceluï deficit, sau scãderi de cheltueli de uã potrivã cu suma deficitului.

Art. 3. Budgetul rectificativ nu pôte mãri suma cheltuelilor Statului peste cifra totalã, fixatã de budgetul ordinar al Statului, votat de Adunarea deputațiilor și sancționat de Domn.

Budgetul rectificativ pôte introduce în cheltuelile diferitelor ministere modificãri numai în marginea cifrei totale alocate pentru cheltuelile fie-cãruï minister.

Art. 4. Creditele suplimentare și estraordinare nu vor pute, în nici un cas, pãși, în cursul anului, peste articolele speciale cari pörtã în legea budgetarã denumire de *Articol al creditelor suplimentare și Articol al creditelor estraordinare*.

Aceste douã articole vor forma un capitol special al budgetului de cheltueli ale ministerului de finance.

Art. 5. Când guvernul ar cere ca un credit suplimentar sau estraordinar se va acoperi prin economii ale budgetului curent, aceste economii trebuie sã fie realizate și anume specificate prin proiectul de lege, care va purta în același timp anularea definitivã a acestor economii la primele alocãri.

Ori-ce credite pe sêma resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți sunt cu desãvêrsire interdise.

Cum sa modificat de comitetul delegațiilor Senatului

Art. 1. Proiectul de budget, prezentat de guvern Adunãrei deputațiilor, cuprinde:

a) Evaluarea fie-cãruï venit în parte, basatã pe termenul de mijloc al încasãrilor efectuate în cursul a trei ani prece-lenți, mai puțin 5 la %;

b) Evaluarea cheltuelilor socotitã pe trebuința maximalã a serviciului respectiv.

Art. 2. Indatã ce la votarea budgetului anual de cãtre Adunarea deputațiilor, se produce un deficit budgetar, guvernul pronune pentru acoperirea aceluï deficit resurse noi, neprovenind din împrumuturi provisorii sau consolidate, nici din vândãri de bunuri ale Statului și scãderi de cheltueli, de uã potrivã cu suma deficitului.

Ratele banurilor Statului, vândute înainte de anul 1876, rêmâne înscrise în budgetul Statului, ca resursã, ca și pênã acum.

Art. 3. Budgetul rectificativ nu pôte mãri suma cheltuelilor Statului peste cifra totalã, fixatã de budgetul anual al Statului votat de Adunarea deputațiilor și sancționat de Domn.

Budgetul rectificativ pôte introduce în cheltuelile diferitelor ministere modificãri numai în marginea cifrei totale alocate pentru cheltuelile fie-cãruï minister.

Art. 4. Admis în tocmai.

Art. 5. Când guvernul ar cere ca un credit suplimentar sau estraordinar se va acoperi prin economii ale budgetului curent, aceste economii trebuie sã fie realizate și anume specificate prin proiectul de lege, care va purta în același timp anularea definitivã a acestor economii la primele alocãri.

Ori-ce credite pe sêma resurselor generale ale budgetului curent și pe sêma economiilor budgetelor anilor precedenți, sau pe sêma de credite ce au rêmas neefectuate pênã la 31 Decembrie a anului precedent, sunt cu desãvêrsire interdise.

Art. 6. În cazuri extraordinare și urgente, ivite în cursul unui an, cari ar necesita cheltuelile covârșitoare alocărilor bugetului ordinar, și cari ar mai putea fi amânate pînă la prezentarea bugetului anului viitor, se va convoca Corpurile Legiuitoare și se va supune deliberării lor cererea acestor credite estrabudgetare.

Impreună cu proiectul de lege prin care ministerul respectiv va cere asemenea credite estrabudgetare, ministerul de finanțe e dator să prezinte Corpurilor Legiuitoare noile resurse destinate pentru acoperirea acestor cheltueli.

Art. 7. Un decret domnesc, publicat în *Monitorul oficial*, izrează la începutul fie-cărui trimestru o prevedere trilunară af bugetului de cheltueli.

Acastă prevedere conține la fie-care serviciu a patra parte a cheltuelilor alocate după articolele bugetului general al Statului.

Nici un ministru nu pôte pași peste alocațiunea ce i se acordă prin acest decret domnesc. În cas de necesitate absolută, ea trebuie să fie motivată printr'un referat la consiliul de miniștri, și această excepțiune se supune aprobării Domnesce, care se face prin decret publicat în *Monitorul oficial*.

Alocațiunile speciale pentru anuitățile datoriei publice și ale căilor ferate se vor compta în întregime după angajamentele existente, fără a se aplica și în privința lor repartițiunea trilunară.

Art. 8. Șese săptămâni după închiderea fie-căreia trilonii, ministerul de finanțe e dator să publice prin *Monitorul oficial*:

1° Tabelele de toate veniturile Statului așezate după evaluări, constatări, încasări și rămășițe, detaliate pe județe, puncturi vamale și locuri de exploatațiune;

2° Tabela cheltuelilor efectuate în comparațiune cu decretul de prevedere trilunară a cheltuelilor bugetare.

Art. 9. Toate dispozițiunile legii asupra comptabilităței generale a Statului, contrarii legii de față, rămân abrogate.

Ministru finanțelor: D. STURDZA.

D. vice-președinte. Așa. Acum ce vor să începem cu discuțiunea generală sau pe articole?

Maî multe voci. Discuțiunea generală, discuțiunea generală.

D. vice-președinte. Incepem, dără, cu discuțiunea generală.

D. ministru finanțelor are cuvântul.
(Va urma)

ADUNAREA DEPUTAȚILOR

SESIUNEA ORDINARA PRELUNGITA.

Sedința de la 19 Martie, 1877.

Președinția D-lui președinte C. A. Ro-

Art. 6. Orice prevederi de deducțiuni, fie acestea ocașionate prin congendiuri, prin vacanțe sau prin neexecutarea serviciurilor de material, de construcțiuni sau altele, prevederi de deducțiuni înscrise la alocațiunile bugetare, se consideră ca scădând suma alocațiunei.

Creditele rămase la dispozițiunea miniștrilor, și peste care nu pot trece, sunt acele ce rezultă în urma acestor deducțiuni.

Art. 7. În cazuri extraordinare și urgente, ivite în cursul unui an, cari ar necesita cheltueli covârșitoare alocărilor bugetului anual, și cari ar mai putea fi amânate pînă la prezentarea bugetului anului viitor, se va convoca Corpurile Legiuitoare și se va supune deliberării lor cererea acestor credite estrabudgetare.

Impreună cu proiectul de lege prin care ministerul respectiv va cere asemenea credite estrabudgetare, ministerul de finanțe e dator să prezinte Corpurilor Legiuitoare noile resurse destinate pentru acoperirea acestor cheltueli.

Art. 8. Toate legile de credite suplimentare și extraordinare, precum și acele prevădute la art. 7, se contrasemnază de ministru respectiv, de acela al justiției și de acela al finanțelor.

Art. 7 devine art. 9 și se admite întocmai.

Art. 8 devine art. 10 și se admite întocmai.

Art. 9 devine art. 11. Legea actuală face parte integrantă din legea comptabilităței generale a Statului, a căreia dispozițiuni rămân intacte, întru cât nu sunt abrogate prin legea de față.

Raportor: M. GHERMAN.

setti, asistat de D-nii secretari M. Buri-leanu, I. Lătescu și I. Carabatescu.

(Urmare)

D. G. Missail, raportatorul comitetului de acuzare a foștilor miniștri dați în judecată, citește următorul raport:

Domnilor deputați,

Comitetul ce ați bine-voit a institui, prin voturile D-văstră de la 23 și 25 Iuliu 1876, în procesul ministerului de la 11 Martie 1871, dat în judecată de această onorabilă Adunare prin voturile de la 20 și 21 Iuliu 1876, terminând partea întâia a însărcinării cu care ați bine-voit a l onora, adică acea relativă la facerea instrucțiuni și adunarea elementelor ce au a servi de basă actului de acuzare, a însărcinat

pe subsemnatul a vă aduce la cunoștință D-ilor deputați, descoperirile făcute crime, le și delictele ce cad în sarcina fie-căruia din miniștrii puși în acuzare, precum și circumstanțele ușurătoare și apărătoare ce militază în favoarea unora dintre preveniți. Mandatul comitetului d-văstră a fost onorator, însă greu și plin de răspundere. A trebuit ca tot pasul să l facem cu cea maî mare băgare de sēmă, în lipsa unei legi și a unei proceduri speciale pentru responsabilitatea ministerială. De și am căutat a ne ține cât s'a putut maî mult de litera și spiritul Constituțiunii noastre, a regulamentului Adunării, precum și de precedentele ce s'a stabilit în materia această în alte State unde s'a ivit casuri identice, totuși în multe privințe a trebuit să creăm o procedură nouă. Vrând ca lu-

crarea noastră să răspundă la increderea onorabilei Adunări și la acceptarea țerei, a trebuit să căutăm a ne înconjura de toate luminile oficiale, publice și private, a trebuit să usăm de toate mijlocele legale, — de și cu moderațiune, — spre a ne putea aduna toate elementele cari să ne autorise a ne pronunția în cunoștință de cauză.

Și, înlăturând orî-ce presumațiune, trebuie să vă împărțăm, D-lor deputați, că atât onorabila Adunare pronunțând punerea sub acușațiune, cât și comitetul său, au procedat în stabilirea procedurii întocmai după principiile ce s'au avut în vedere în țeri cari au instituțiunii aprôpe identice cu ale noastre. Nu numai în generalitățî, dără și în cestiunî de detaliu, procedarea comitetului D-vôstră a concordat în total cu procedura completă anexată de ministerul de justiție al Belgiei pe lângă uă lege model de responsabilitatea ministerială supusă Corpurilor Legiuitorie, în 1870. (A vedea documentele sesiunii 1869—1870 a Cam. Repr. Belgiei; p. 315, N. 100). Cererea de autorizare făcută Senatului; citarea de martori; cererea după la autoritațî a dosarelor și documentelor necesare; interogatoriul acușatilor; orânduirea de perchisițiunî; totul în fine ce am lucrat, suntem fericiți a constata că, de și lipsesce un text precis de lege, am făcut-o întocmai după cum s'a cerut a se face în Belgia; și la această coincidență de acțiunî, comitetul D-vôstră a ajuns numai prin pătrunderea spiritului Constituțiunii noastre, care fiind aprôpe identică cu a Belgiei, aplicațiunea ei nu putea fi de cât aceeași.

Punând în practică nisce *principii*, nisce *aforisme* cu total nou pentru noi, nu fără a avea mai puțin de un-spre-șapte persoane acușate înaintea noastră, noi am dat și acușatilor timpul necesar și totă laitudinea d'a se apăra cum vor găsi mai avantajos, și opiniunii publice, — pe drept cuvânt întăritată, — restimpul indisponibil spre a se liniși și a'și relua tot sângele rece. Și întru această am trebuit să ne supunem la forța irezistibilă a împregiurării și a multului lucru ce ni s'a cerut spre a examina și analiza documentele și dosarele unei întregi și complicate administrațiunii de cinci ani. Investit cu toate puterile unui judecător de instrucțiune, comitetul D-vôstră, D-lor deputați, de și a avut toate probele legale; de și a fost provocat chiar de către acușatî (din scopuri ce orî-cine le înțelege), totuși un singur moment n'a venit în contradicere cu el însuși, cu principiile sacre și neștrămutate ale marelui partide național-liberale, (căreia aparținem și vom aparține în vece): acelea *d'a nu aresta și deține preventiv* pe nimeni, și cu atât mai puțin pe cel urmăriți pentru fapte politice. Justiția țerei ôstre suntem convinși că va pedepsi pe ei culpabilî; érá partidei naționale-libe-

rale, adică imensei majoritațî a țerei, să'î lăsăm meritul d'a fi luat ea inițiativa și în această mare reformă, după cum ea a luat inițiativa în tot ce s'a făcut bun, mare, național în iubita noastră Româniă, de la 1821 încôce.

Când s'au dat judecățiî miniștri în Anglia, Franția, Grecia, etc. — ei au stat *de jure* închiși în tot cursul instrucțiunii. Noi am preferat a'î lăsa liberi pentru că să dăm ocaziune nu numai țerei, nu numai D-vôstră, D-lor deputați, ci chiar acușatilor să ne inculpe că am greșit în bine, érá nu că am făcut esces în rău.

Conduși de aceste norme, am cerut dără de pe la diferitele autoritațî din țără peste 500 dosare, memorii și informațiunî. Ne am pus în relațiune cu toate ministerele, cu toate prefecturile, tribunalele, parchetele, consiliile județene și comunale; în fine: cu tot ce se pôte dăse uă autoritate constituită. Nu ne am sfiit a ne referi și la cunoștințele tuturilor ômenilor speciali și cu durere pentru lucrul public. Căci, nu am voit să vedem numai prin ochii noștri, ci prin ai țerei întregi. Am expedit peste 300 circulari; am făcut perquisițiunile necesare la prefectiî de cari s'au servit miniștriî dați în judecată, spre a completa, în numele justiției, probele și începuturile de probe pe cari deja le posedam din alte părți, și pe cari eram bine incredințați că nu le vom găsi de cât acolo, — după cum le-am și găsit. Am pus să se descifreze copieze, sub ochii noștri, 140 dosare de corespondență cifrată secretă a fostului guvern, prin funcționari telegrafopostali, trâmisi formal de direcțiune. Din acestea, 109 s'au găsit pe la deosebitele birouri telegrafice, scăpate de autodafeul ordonat de D. Lascar Catargi în pređia cãderii seles; érá 31 de dosare sunt rezultatul perchisițiunii făcută de comitet, prin procurorii și judecătorii de instrucțiune respectivi. Respectul nostru pentru dreptul de apărare al celor acușatî a fost și este atât de mare, în cât am preferat a le lăsa toate actele inculpatore ce scim că posed, însă perchisițiunii la nici unul din D-lor n'am făcut.

Am priimit apoi 600 comunicări de la autoritațile publice și persoane private. Am ascultat aprôpe uă sută martori, am făcut trei anchete locale prin membrii delegați din sinul comitetului: la Alexandria, Giurgiu și pe linia căii ferate Ploesci-Predel. Am ținut aprôpe uă sută ședințe în plin comitet, și încă pre atâtea în mic comitet, în care lucrările instrucțiunii și ale investigațiunii au mers înainte, după direcțiunea ce li se dădea în ședința plenară. Am citat prin mandate de infăcișare înaintea comitetului, numai pe 8 din foștii miniștri dați în judecată: 1 pentru considerațiunea că în contra D-lui P. Carp comitetul nu a descoperit nici un cap de acuză; 2: pentru că asupra fostului ministru G.

Costaforu acțiunea publică s'a stins, și comitetul pentru memoria repausatului se grăbesce a declara că nu a descoperit nimica grav, nimica care să'î fi autorizat a cere trâmitera repausatului, de ar fi trăit, înaintea curții de casațiune; și 3, pentru că descoperirile făcute în povara D-lui N. Crețulescu, după opiniunea comitetului, éráși nu sunt de natură a face să se mențină acușațiunea și a se provoca un verdict de condamnare. Am liberat mandate de aducere în contra numai a cinci din acușatî, cari, necomparând, după mandatul de infăcișare, au fost aduși înaintea comitetului D-vôstră prin căile prescrise de lege; și toți într'un acord au refuzat de a răspunde la toate întrebările ce li s'a pus, declinând competența noastră de a face instrucțiunea și declarând că nu vor răspunde de cât înaintea curții de casațiune, de care se cred justițiabilî. Acestia sunt: D-ni I. E. Florescu, T. Maiorescu, A. Lahovari, P. Mavrogheni și L. Catargi. Această concertare întru a recusa competența comitetului, și prin urmare a Adunării, de a face instrucțiunea, a făcut pe comitet să credă că ar fi a îndeplini uă formalitate banală de a mai libera mandate de aducere și în contra D-lor T. Rosetti, G. Gr. Cantacuzino și B. Borescu, cari prin răspunsurile date de primirea mandatelor de infăcișare au opus aceeași declinare de competență.

D-lor deputați, instrucțiunea începută la 1 August 1876 s'a terminat în ziua de 31 Ianuarie 1877. Acest timp se va părea pôte prea lung acelor cari nu cunosc greutatea prin cari comitetul a trecut și mulțimea dosarelor, a memoriilor și a informațiunilor al căror studiu și despoare a trebuit să uă facă pentru ca să'și pôte forma convicțiunea asupra faptelor și a întregului sistem ce a dominat țără mai mult de 5 ani, sub ministerul Catargi, dat în judecată.

Domnilor deputați,

Viu astăzi cu aceeași imparțialitate, de care a fost dominat comitetul în lucrările seles, și în tot cursul investigațiilor seles, a vă supune rezultatul labórei noastre de 6 luni.

Înainte de orî ce, permitemî a ne da seama împreună cu D-vôstră despre înalta ideă de Stat și de conservare, care a dominat la darea în judecată a acestui minister.

În considerarea situațiunii în care ne am găsit în momentele dării în judecată a ministerului Catargi, este neapărat să aruncăm uă privire retrospectivă, spre a vedea de unde am plecat, unde am voit să adăugem și unde ne-a dus guvernul care a ținut frânele puterii mai bine de cinci ani?

Pérsil, comisari al es de Camera deputaților spre a sustine înaintea Camerii pai-

rilor din Franca, a susținuținea adusă în contra ministerului Pollignac, a ținut cu drept cuvânt, că darea în judecată a unui minister *anuncie o mare nenorocire pentru Stat*. „Responsabilitatea ministrilor, adăoge el, provocată de un popor liber, p[er]tă în sine un ce înalt, impuitor, adev[er]at.“ Și așa este. Darea în judecată a ministerului Catargi a fost o nenorocire pentru România, însă uă nenorocire provocată și adusă chiar de acel minister. Care sunt iaveșmintele ce uă societate p[er]te trage din un eveniment așa de trist? Și care vor fi consecințele menite a preserva societatea noastră de repetarea unui asemenea eveniment? Viitorul o va spune.

Fostul prim-procuror la înalta curte de casație și de justiție A. P. Ilarian, în discursul de reintrare rostit la 16 August 1866, (uă lună după punerea în vigoare a Constituțiunii noastre), luând ca temă *responsabilitatea ministerială* și menționând cuvintele lui Pérsil, sabliniate mai sus, se estprimă ast-fel :

„Eu cred că simțul legalității peste pușcin va deveni simțul României întregi în guvern și în popor, și nu voiș să am cea mai mică înduoială că sub Domnia lui Carol I alesul Românilor, sabia lui Goliath va sta suspinsă în templul justiției române, spre a fi de apurare în vederea și aducerea aminte a tutulor acelor ce se cuvine, d[er]ă că nici uă dată nu se va simți nevoia de a uă întrebuișă.“

D. Papiu se înșela în parte. Poporul a ramas în stricta legalitate; din nenorocire, nu așa uă făcut și ministril de la 1871.

Un popor pentru a putea exista, trebuie să și asigureze ființa în marea familie a națiunilor; trebuie a introduce reformele care sunt în stare a civiliza societatea și a întări națiunea, reforme întemeiate ănt[er]iș, pe principiul propriei seles conservării, și apoi, pe principiile dreptății, a egalității, înainte legei și a respectului proprietății materiale și intelectuale.

Un popor căruia i ar lipsi această normă, adică ideea de *conservare drept*, și Stat nu p[er]te trăi.

Intorc[er]nd privirile în trecutul nostru, aflăm că decă poporul Român a susținut atâtea lupte crâncene, în cursul unui lung șir de secolș, decă el a îndurat atâtea suferinșe, că decă a scăpat de uă singură peire, a fost numai pentru ca să atingă a cestă nobilă țintă. — Și uă dată atinsă, el se datoresce ființa politică și națională de Stat suveran pe care România și-a asigurat-o prin tratatele ce vechil noștri Domni, uă incheiat atât cu uă mare parte din monarhiile Europei, precum și cu P[er]ta Otomană, tratate consfințite atât prin pacea de Adrianopole cât și cea de Paris, în anil memorabilil 1829, 1856 și 1858.

În anul 1856, puterile semnătore tractatului de Paris, spre a pune un cap[er]t suferinșelor, abuzurilor, și discordiilor din

năuntru caril, cu densebire, de la intronarea *Domniilor Fanariste*, uă fost paralizat, și chiar sub regulament, d[er]ă dezvoltarea României, și pentru a precurma înrîmurile din afară care în special sub regulament, uă jignit într'un mod escepțional autonomia României, uă hotărât a se asculta dorințele Principatelor pentru introducerea unui regim de stabilitate, de bună r[er]nduială, de progres, de pace. În r' un cuvânt, Europa a gasit de cuviință că, chiar pentru asigurarea liniștei de care însă și avea trebuință în Orient, să creeze din România un bulevard la gurile Dunărei, dând națiunii o deplină și întregă îndestulare a tutulor trebuinșelor ei.

Intrunindu-se Adunările Ad-hoc din 1857 Octombrie—Decembrie, dorința cea mai vie pe care am manifestat-o, dorința cea mai generală, aceea hrănită de t[er]te generațiunile trecute, aceea care era sufletul generațiunii actuale, aceea care avea a face fericirea generațiunilor viitoare, a fost mai ănt[er]iș *Unirea Principatelor Moldova și Valachia într'un singur Stat*; însă pentru că chiar această unire, realizată, se p[er]te produce tot binele ce se accepta de la ea, în năuntru și în afară, se simți trebuința de a se institui un guvern, țare stabil, respectat în năuntru de toș și sprijinit în afară de marea familie a caselor domnitore. Introducerea unui guvern constituțional reprezentativ, în t[er]tă puterea și sinceritatea cuvântului, a fost bazele pe care avea a se în emeia un asemenea guvern.

T[er]ra era însetată de legalitate, de stabilitate și de dignitate națională, voind a trăi din însă și viața ei, uă viață onestă, regulată, lipsită de acele sgușuri spasmodice care fie cronice, fie periodice, ucid uă societate ăra nu o crez[er]ă, nici o regul[er]ă.

Sfera de activitate ce i prescriea regulamentul organic, tutela sub care o ținea, era prea năbușitoare pentru România; nu mai era compatib[il]ă nici cu trebuinșele ei nici cu epoca în care trăim.

Dreptul public al ț[er]rilor române, în epoca confecționării regulamentului, în fapt n'avea alte fundamente de cât Hat[er]șerifurile emanate de la P[er]tă, sub Domniil fanarioșil, cari, ca streinil și impușil ț[er]rei, orl nu uă vrut, orl nu uă putu ține compt de vechea noastră suveranitate înscrisă în capitulațiunii, adev[er]ată sursă a dreptului nostru public intern și est[er]n. Ospodariil din fanar uă cântat a se supune orbesece ordinelor acelor ce dispuneau de viața, averea și tronul lor, ca de viața și averea unor sclavil încoronașil.

Hat[er]șeriful din 1834, a confirmat drepturile pe care le a fost acordat regulamentul, și care ținea în principiu, cel puțin, a întipări ț[er]rei, uă dezvoltare Europeană, regulată, țin[er]nd în cât va compt de tradițiunile și trebuinșele locale, de condițiunile sociale, morale și intelectuale precum

și de condițiunea politică. Sub pretext de a se feri de t[er]te tranșiuniile violente și spre a lăsa timpulul sarcina de a le complecta opera, autoriil reglementului organic uă adoptat ca mijloc de progres un quasi principiu electiv. Acest principiu introdus în comunele rurale și în plășil (alegerea judeșelor sătescel și a subprefecșilor), în alegerea municipalitășilor orașelor, fu admis și în privirea puterei legiuitor[er] și esecutive a Statului.

Domniil, se dicea în regulament, vor fi aleșil pe viață.

Alegerea însă în tot cursul de 35 de anil a acestui regim, nu s'a practicat de cât o singură dată: la 1842 (când se alese Principele G. D. Bibesco).

Adunările estra-ordinare care numeau pre Domn, erau electiv[er]e; acele ordinare ce av[er]eau a controla guvernul, de si, în fapt, controlul nu s'a esercitat de cât uă singură dată, tot la 1842, și care fac parte esenșială din guvern, fiind investite cu putere legislativă, de asemenea sunt alese, și uă uă basă ore-care destul de largă. Înșă, acei ce s'au folosit într'un mod esclusiv de drepturile electorale, prin felul de formare a acestor Adunări, uă fost numai acei ce posedau ranguri de boerie. Ministril sunt esclusil din Adunările ordinare. Mitropolitil și episcopil *diocesanil*, conform vechiului obicei, uă fost admișil *de jure* în Adunări. Valachia are 42 deputașil, Moldova abia 34. Comerșil, clasele de mijloc și elementul rural, sunt definitiv esclusi de la esercițiul drepturilor electorale pentru Adunare. Boeriil monopolizeză totul. Ei sunt scutișil de orl-ce impozite, de orl-ce contribușione. Ei pot face comerșil fără a fi supușil la p[er]teată.

Intr'un cuvânt, regulamentul organic, dupe cum uă constat[er]ă însă și comisiunea Europeană din 1857, în raportul ce a adresat congresului de Paris, a sancționat, prin forța împrejurărilor p[er]te uă stare de lucrul care trebuie a fi privit ca un *abus*, și pe care moravurile ce și ideile secolului al 19-lea nu o mai toler[er]ă.

Iată considerațiunile, de înaltă ordine morală și națională, ce uă decis pe Adunarea ad-hoc a Moldovei că se voteze cunoscutele memorabile patru puncte.

Aceste 4 puncte s'au formulat și motivat și de Adunarea sororă din Bucureșci. Înșă Adunarea din Iașil a mai redactat și un program amenunt și precis pentru t[er]te reformele interioare. Acel program, de bună s[er]mă a fost espresiunea credinșioasă a întreg[er]i ț[er]ri, de ore-ce și Adunarea sororă n'a făcut mai puțin de cât a l' adopta, când a sunat ora.

A doua și, dupe votarea garanșilor politice, Adunările mume s'au g[er]ndit la garanșile sociale. Întreg edificiul statului Român avea a se rezema pe o adev[er]ată represen-

tațiune națională, care, spre a avea totă puterea morală, trebuia să fie ast-fel compusă în cât să înfăcișeze toate marile interese ale națiunii, după vechiul obicei. În adevăr, după cum s'a demonstrat încă de atunci la tribună (ședința de la 7 Octombrie 1857), de la întemeierea Domniilor până astăzi, principatele au avut în tot-d'auna o reprezentare națională, concentrată într-o Adunare Legislativă compusă din toate clasele. Nici o dată suveranii principatelor n'au fost autocrați. Din contră puterea legislativă tot-d'auna s'a exercitat numai de către *Obșteasca Adunare*, și ea tot-d'auna a fost despărțită de puterea executivă.

S'a cerut, după această, toate reformele ce le vedem înscrise în Constituțiunea din 1866. Și ca garanție a executării tuturor acestor derințe vitale, s'a votat despărțirea puterilor publice ale Statului și *responsabilitatea miniștrilor*.

Etă principiile care avéu a servi de basă viitoare reorganizațiunii a Statului Român! Etă calea prin care națiunea română voia a se emancipa de regimul nefast și păraginit al ospodaratelor reglementare, și a inaugura, prin urmare, un regim nou, o nouă viață, o viață conformă cu aceea care făcuse, deja, fericirea altor națiuni de talia noastră: Olanda, Suedo-Norvegia, Belgia, Danemarca și chiar Grecia.

De la acea dată memorabilă și până acum, n'a fost Adunare care să se fi rostit cu mai multă autoritate și conștiință asupra principiilor fundamentale ale reconstituiri Statului Român. Inșăși Constituțiunea din 1866 n'a făcut altă de cât să reglementeze principiile cerute de Adunările-mume, prima reprezentare a țerei care a fost și va fi în etern venerată, numai pentru că a fost produsul *liberilor alegeri*, un talisman pe care un singur minut nu trebuie să 'l perdem din vedere.

Europa, prin delegații săi, trimiși într-adins la Iași și București, a primit cu favor expresiunea dorințelor noastre de bună credință. Și ni s'a dat prin convențiunea din 19 August 1858, un început de unire și prin comisiunea centrală ni s'a asigurat autonomia și existența politică sub garanția colectivă a puterilor semnătore tractatului de Paris.

Ni s'a recunoscut dreptul de a avea o administrațiune liberă de amestecul vericel și independența puterii judiciare.

Responsabilitatea miniștrilor, ca cheie a noului mecanism guvernamental, n'a scăpat din vedere puterilor Europei. Ele au înscris-o în articolul XV al convențiunii și au dis că: Miniștrii în România vor fi de aci înainte răspunzători de călcarea legilor și mai cu seamă de orice risipă a banilor publici. Era o prevedere fatală! Control; votarea regulată a bugetelor de Adunarea electivă, votarea impozitelor, egalitatea cetățenilor înaintea legii a dări-

lor și funcțiunilor; garantarea libertății individuale, respectul proprietății; instituțiunii municipale, urbane și rurale, nimic din toate acestea nu ni s'a refuzat de Europa, în dreptatea ei pentru imunitățile noastre ab antiquo, pentru sacrificiile ce de secol a făcut România cauzei civilizațiunii, pentru a înlesni, cu oă oră mai înainte, realizarea visului nostru de aur: regenerarea și intrarea noastră în exercițiul unui guvern constituțional reprezentativ, leal și sincer practicat.

Așa dar, de la această dată, adică de la aplicațiunea Convențiunii din 19 August 1858, oă transformare cu totul radicală, avea a se face în modul nostru de a ne guverna. Responsabilitatea avea a se introduce în fapt. Lucrul nu era cu totul nou din punctul de vedere al dreptului nostru public. Era însă, un mare pas. Este de necontestat că însuși regulamentul organic, (Anexa Q. XVIII și articolul 403 din regulamentul Moldovei), consfințe principiul responsabilității *miniștrilor* și al tuturor funcționarilor publici. Adunarea țerei, era îndrituită a aduce la cunoștința șefului Statului toate abaterile ce ar găsi în purtarea acestora și a cere pedepsirea lor. Inșă, este tot atât de necontestat că, această responsabilitate deși scrisă în regulamentul, nici o dată nu s'a aplicat, nu pentru lipsă de cas, ci pentru că Domniul reglementari, în loc de a căuta tăria și temeinicia guvernului lor în stricta păzire a legilor, au preferat a călca, ei cei d'ânteiu, legile, și apoi a se pune sub scutul înfrinirilor și protecțiunilor din afară, spre a scăpa de efectele legitime și neevitabile ale strigătelor și nemulțumirilor națiunii. Prin acest mod puțin scrupulos și leal, ei au isbutit a se sustrage și presine și pre ministrii lor de la orice răspundere către țără.

Consecințele acestei sisteme au fost din cele mai fatale. Înainte de toate, *Obșteasca Adunare*, fiind slabă, necompletă și compusă numai din elemente atâruate de guvern, din creature ale Domnului, n'au avut nici o dată curagiul și puterea de a usa de drepturile garantate ei prin regulamentul: drepturi și atribuțiunii foarte întinse. De aci, adică *din lipsa de răspundere*, au decurs toate călcările de legi, toate abuzurile, totă lipsa de demnitate națională, totă slăbiciunea și totă nepăsarea pentru drepturile țerei și pentru binele public, pe care adesea-ori ni le au înfățișat guvernele de la 1834—1858.

Paralisându-se orice răspundere a miniștrilor și a înalților funcționari către țără, Domniul nu au mai cerut de la ministrii lor alte calități de cât acele de a fi plecați la voințele lor. Dacă se întâmpla, ceea ce era fenomenal, ca vre unii din bărbaii de bine să fie chemați la guvern, silințele lor spre control, economie, legalitate, rămânău paralizate sau din cauza

lipsei de omogenitate cu colegii lor, sau prin pretențiunile persistente ale Domniilor, de a fi singurii îndrituiți să conducă guvernul, și prin urmare de a se face virtualmente singurii răspunzători înaintea națiunii.

Nu mai lipsei de responsabilitate, sub regimul reglementar, se poate atribui că:

Veniturile Statului, în timp forte normal în loc de a fi întrebuințate spre dezvoltarea morală și materială a țerei, s'au risipit în cea mai mare parte pentru cheltueli zadarnice și nelegiuite, sau în folosuri particulare ascunse sub deosebite numiri de dări în antreprisă, de respătiri publice, de despăgubiri și tot felul de transacții neertate.

Administrațiunea publică, în loc să fie energic agent al propășirii și organul legalității, în loc să privilegheze la apărarea vieții, onoarei și averii cetățenilor, în loc să contribuie la mulțumirea și bună starea națiunii, n'au lucrat de cât spre a face nesigure temelile principale ale fiecărei societăți.

Centralisând în mâinile sale toate afacerile publice, mari și mici, administrațiunea a paralizat totă sfera de acțiune și independența magistraților municipali.

Au risipit veniturile orașelor ca și veniturile Statului. Și, ast-fel, a înăbușit totă viața municipală, atât de aptă a descepa interesul populațiunilor noastre pentru lucrul public.

Puterea judecătorească, în loc de a fi organul legii și păstrătorul drepturilor și a averii cetățenilor, și prin urmare, oă putere independentă și respectată și de guvern și de țără, devenise un corp de funcționari direcți ai Domnului, un executor al ordinelor acestuia.

Miniștrii dreptății, și sub regulamentul, și însuși nisece puteri extra-legale. Prin simple raporturi către Domni, ba chiar prin simple apostile ale lor personale, anulău hotăriri judecătorești, prin restălmăcirii și ordine necompetente de a pune în nesiguranță tot ce este mai sfânt în lume: proprietatea, și chiar de a sfărâma de a dreptul legiunii întregi, și însuși prescripțiunii din codicile civil și penal.

Oștirea națională, n'au căpătat nici oă dezvoltare în proporțiune cu sumele enorme ce 'i se destinase prin bugetul țerei. Nu oă dată demnitatea uniforme și a stégului național au fost sacrificate intereselor străine.

Averile bisericesei, destinate mai cu deosebire pentru folosința publică, s'au risipit și fonduri și venituri; cele înteiu prin neapărarea lor despre feluritele încălcări vecine, sau prin nelegiuite și vătămătoare schimburi, iar cele de al doilea prin întrebuințarea lor în cheltueli cu totul incompatibile cu menirea lor, părăsind cu totul îmbunătățirea morală și materială a clerului mirén, cu deosebire; ne-

îngrijind de loc de întreținerea în bună stare a săntelor locașuri religioase.

Ver cât de mari erau veniturile școlilor, instrucțiunea publică a stat mărginită la câte-va școli prin orașe, fără a se lua nici o măsură pentru dezvoltarea intelectuală a populațiunii sătești, lăsată a zăcea în întuneric.

Lucrările publice atât de neapărate spre dezvoltarea avuțiilor noastre naționale, n'au produs nici un rezultat afară de câte-va șosele, cu totă însemnătatea colosală a capitalurilor de bani și de muncă ce s'au pus la dispozițiunea guvernului, și acesta, de cele mai multe ori, spre a înlesni transportul productelor de la moșiile domnești la schele.

Abusurile de putere, însușirile de atribuțiuni, necompetința și actele arbitrare ale deosebitelor departamente, din care au rezultat o abătută nemulțumire, necontenitele tânguiri și opozițiuni în contra tuturilor guvernelor, chiar și când aceste voiașă a face binele, au provocat apel la înfriririle și intervențiunile străine, și care apoi s'au rezultat în detrimentul autonomiei naționale. Și astfel, lipsa simțului de dreptate și răspundere a putut aduce o națiune la așa mormântului.

Iată care au fost urmările nerresponsabilității ministeriale sub regimul reglementar.

Nimic din abuzurile și fără de legile enumerate mai sus, nu este neesact, nimic esagerat. Faptele sunt de o veritate istorică; faptele sunt atestate în totă întregimea lor, în votul emis de Adunarea ad-hoc a Moldovei, în ședința de la 20 Noiembrie 1857, la care a luat parte și a subscris însuși D. Lascăr Catargiu, fostul președinte al consiliului, în calitate de deputat al colegiului proprietarilor mari din județul Galațului.

Ce a înțeles dară a face acea Adunare bună, ce măsură preservativă a vrut a lua ea pentru viitor, când a emis acel memorabil vot: 1 ca ministrii să fie responsabili înaintea Adunării generale a țerei; și 2, când ea a mers cu rigore pene la aceea de a dice că: *Ministrii osândiți, nici într'un chip să nu potă fi ertați de șeful Statului?*

Acea Adunare, expresiune adevărată a voințelor și durerilor țerei, acea Adunare compusă de tot ce a avut țera acesta mai ales, mai luminat, mai patriot în toate clasele societății, când a cerut responsabilitatea ministriilor, în fapt ea și în drept, a găsit, după cum rezultă din desbateri, că numai responsabilitatea aplicată este singurul mijloc:

1. De a pune un capăt relelor trecutului, de a statornici în România un guvern tare, drept, nepărtinitor, pentru carele propășirea și ideea de Stat Român să fie o lege;

2. De a impune și guvernațiilor și gu-

vernatorilor respectul legalității;

3. De a da însuși Domnului o putere care să îl pună în pozițiune a se împotrivi la cererile și înfriririle din afară;

4. De a pune pe Domn mai pre sus de ori-ce plângeri, mai pre sus de luptele partidelor, și așa a îl face neviolabil;

5. De a face ca ministrii să se privească și să o cărmuiască ca funcționari ai țerei, iar nu ca instrumente orbeale voinței partidelor și propriilor lor aplicări;

6. De a face ca în viitor demințarea și drepturile națiunii să nu mai fie sacrificate tuturilor intereselor, pretențiunilor și înfriririlor străine;

7. În fine, pentru ca autonomia României să fie un mare și sănt adevăr.

Puterile garante, adunate în conferințele de Paris, înțelegând importanța și legitimitatea acestor dorințe le a ratificat prin articolul 15 al convențiunii din 19 August 1858, (carele a servit de basă art. 101 al Constituțiunii din 1866 iunie) și care glăsuiesc:

„Ori-ce act, emanat de la Domn, trebuie să fie contra-semnat de către ministrii competenți.

„Ministrii vor fi răspunzători de violarea legilor și mai ales de ori-ce risipă a banilor publici.

„Ei vor fi justițiabili înaintea Inaltei Curți de justiție și de casațiune. Urmăririle vor putea fi provocate de Domn sau de Adunare.

„Punerea sub acuzațiune a ministriilor nu se va putea pronunța de cât cu majoritatea de două părți din trei a membrilor prezenți“.

Constatând aceste, este timp să ne punem dureroasă întrebare: voturile generoase ale Adunărilor din 1857, art. 15 din convențiunea de Paris și art. 101 din Constituțiunea autonomă din 1866, avu't-ă un rezultat practic?

Contribuțiunile ele la îmbunătățirea stărei morale și materiale a țerei? Relele pe care le-am semnalat mai sus, stărpitu-său? Din nenorocire nu putem de câtă răspunde negativ, și cauza principală stă întru aceea că: veri cât de draconice ar fi legile de responsabilitate ministerială, acele legi vor rămânea o literă mormă dacă se va falsifica representațiunea națională, în sursa și esercițiul ei, representațiunea ce are dreptul controlului și, din preună cu Domnul, dreptul dărei în judecată a ministriilor. Prin o fatalitate, aproape neștiută încă, o mare parte din guvernele ce s'au succedat la putere, de la punerea în aplicațiune a convențiunii din 1858, era mai cu seamă guvernul D-lui Lascăr Catargiu (1871—1876) au luat de normă a pași pe calea abuzivă a guvernelor reglementare, și apoi, spre a scăpa de o răspundere bine meritată, a falsifica, pene în ultimile baze, representațiunea națională, compunându-și nisece Adună-

ri de poruncă, prin corupțiune și prin tot felul de fraude și fără de legi.

Lucrul era de temut și de prevădut de mult, căci cu greu renunță la puterea absolută, cu greu se supun legilor controlului acei ce s'au usat în absolutism și sistemul bunului plac. De aceea, țera de a doă și după inaugurarea regimului ce crecea convențiunea de Paris, a țintit mai presus de cât și chiar la alegerea Domnului, la respectarea și dezvoltarea Constituțiunii prin neatărnarea *Obștescei Adunări*.

Era vederat că, tot binele ce se accepta de la noua Eră în care intra țera, atărna de la compunerea *Adunării*. Prin urmare, toate stăruințele, totă energia, tot patriotismul țerei legale, de la 1858, s'au concentrat în singurul și mântuitorul scop de a isbăti a avea o Adunare capabilă nu numai de a alege un bun Domn, dar și de a controla lucrările acestuia; dar și de a fi mai presus de toate: *credincioasă și necoruptibilă păzitoare și apărătoare a Constituțiunii țerei*.

Prin această direcțiune dată faptelor și spiritelor în țera, Români au lucrat în deplin acord cu intențiunile bine voitoare ale guvernului francez și aliaților săi, carți, știind că țera, a căreia organizare avea a se face, de secolii era prada unor adusuri și desordini administrative numeroase și învechite, au trebuit să caute o vindecare; și în lipsă de omenii investiți cu autoritatea morală trebuincioasă, pentru a îndeplini această sarcină, au căutat a o găsi numai în controlul aspru și efecace a cărui esercițiu să fie pus în mâinile unei *Adunări alese*. (Circularea Cabinetului francez din 20 August 1858).

Etă cât de mare era însămătatea ce puterile garante dau representațiunii noastre naționale.

Prima încercare a unei machini guvernamentale, s'a făcut în 14, 16, 17 și 18 Decembrie 1858, cu ocașiunea alegerii deputaților ce aveau a compune prima Adunare electivă, convențională, destinată, mai cu seamă, a alege pe Domn. Respectul țerei pantru noul regim ce avea a se inaugura, și a căruia esperimentare se făcea pentru prima oară, a fost așa de mare, în cât după lungi, desinteresate și ferbinți desbateri în presă, în întruniri publice și private, în colegiile electorale, nu s'a rostit de pe loc în favoarea vre unui candidat de Domnie, lăsând alegerea Domnului în aprecierea Corpului chemat de convențiune a o face, și mărginindu-se, alegătorii în singura împlinire a marelui misiunii ce le era încredințată și de convențiune și de binele comun: misiunea de a alege bun și vrednicii *deputați*.

Colegiile electorale, voiașă să lege pe Domn către țera, era nu pre țera către Domn. În 1858, țera alegătoare nu voea ca Domnul puindu-se mai pre sus de Adunare ca ales al Națiunii, ca impus de Națiune Adunării să își tăgăduască drepturile, să își paralizeze

puterea, și la totă întâmplarea să pue giasul său mai presus de glasul legii.

Căci, o asemenea teorie, ar fi condus la sfărâmare, sau falsificarea Constituției la depozitism, la guvern personal, la dictatură după cum ne a și dus, în cele de pe urmă, numai pentru că: pe de o parte Adunările posterioare celor din 1858, au fost mai prejos de înalta lor chiamare, multumită nu atât restricțiilor electorale ale convențiilor, ci ingerințelor fățișe și răuvoitoare a unor guverne ce au ținut a renvia, cu ori ce preț, regimul reglementar cu totă suita sa de fără de legi.

Căci va anii de legalitate fură acordată națiunii.

Cinci ani de experiențe mai mult, sau mai puțin corecte, ținând socotela de nouitatea instituțiilor, autoriza pe toți oamenii de bine, fără deosebiri de culori, a crede că rădăcinile regimului reprezentativ, sunt pentru tot-d'una și adânc implantate în pământul nostru. Insa venirea la putere a oamenilor ce au compus ministerul de la 10 Martie 1871, au dovedit țerei întregi că ea se înșelase amar și d'astă dată.

Acest minister arată, de pe loc, că și-a însușit misiunea de a rapune în chestiune tot ce se făcuse de la 1856 pentru introducerea unei noue Ere de legalitate și prosperitate; de a dejuca toate speranțele, toate frumoșele iluzii ce Românii și făcuse despre sistemul constituțional.

Și toate aceste în numele libertății, a egalității și mai cu seamă a stabilității scumpă fie-cărui Român fără excepțiune. Faptele acestui minister au silit cu drept cuvânt pe fie-care cetățean a arunca o tristă privire în trecut și a se întreba: dacă astfel avea a fi rezultatul votului emis în 1857 de Adunarea ad-hoc a țerei Românești care rostea:

„Cerem guvernul constituțional reprezentativ, și conform vechilor obiceiuri ale țerei, o Adunare generală care să fie întemeiată pe o basă electorală largă, așa în cât să reprezinte interesele generale ale poporului Român?”

Oare spre a desăvârși o operă ce avea începută, cu care să însărcinase ministerul din 1871, adică călcarea tuturor legilor, domnia abuzurilor, lipsa de dignitate națională, slăbiciune și nepăsare pentru drepturile țerei și pentru binele public, stărpirea ori cărei velități de control, etc. n'ar fi fost de ajuns regimul reglementar de care am cercat a ne lepăda în 1856 și 1858, și cu carele credeam că am rupt o pentru tot-d'una în 1866? Inadevăr punând în comparațiune ambele regime, acel reglementar cu acel inaugurat și practicat de Cabinetul Catargi-5 ani în șir—e mai de preferit cel d'ântăi, pentru că avea pentru dânsul, cel puțin, meritul francheții, și nu era nevoit ca acest din urmă, pentru a se menține la putere, să nutrească

frauda și corupțiunea în sinul societății.

Acest regim este cu atât mai culpabil, cu cât mai toate ideile cele mari și politice erau realizate la venirea lui la putere, și nici un alt mobil nu l'a împins pe această cale funestă națiunii, de cât numai tendința de a o governa în contra voinței și a intereselor sale.

Cu atât mai culpabil fu acest Cabinet, cu cât tocmai când edificiul nostru politic și social părea a fi la adăpostul ver căruși atentat, tocmai când națiunea română, după dureroșele lupte a le trecutului, dotată cu instituții liberale, se aruncase fără grijă în brațele viitorului, pe care l'privea cu încrederea tocmai atunci o comotațiune violentă sgudui, până în fundament, echilibrul constituțional al Statului Român, și puse în pericol rezultatul atâtor lupte, atâtor sacrificii: *ministerul Catargi venise la putere.*

Acest guvern proclamă îndată cu audacție că: el venea să infrunte opiniunea publică, pe care o considera ca o femeie de uliță, și se întrebuinteze puterea pentru a realiza îngajamentele ce luase venind la putere.

România au fost, de aci, guvernată ca o ficțiune, ca o aglomerare de oameni fără ver un caracter propriu al lor, fără nici un interes național și de Stat al lor, fără o personalitate deosebită de a celui întâi a-veniturier venit. Facțiunile și coterile, ce n'au întârziat a gravita în jurul acestei puteri anormale și arbitrare, au sfârșit a o isola cu totul în mijlocul națiunii. Străin ast-fel de dânsa, pentru acest guvern ea nu mai esista. Interesele ei naționale economice, aspirațiunile ei de propășire morală și intelectuală, au fost nesocotite. Toate au fost monopolizate în favoarea străinilor. De aci provine acea sistematică falsificare, acea călcare făcută cu rea credință tutulor libertăților noastre publice.

De aci vedem pe acest popor, carele de abea începea regenerarea sa politică și socială, condamnat a crede că totul trebuie să se facă prin străini, și ceea ce este foarte vătămător caracterului națională Românul este incapabil de a produce. De aci punere de dări și tot felul de sarcine, cu totul în disproporțiune cu serviciile oferite. De aci împrumuturi oneroșe și bugetul Statului condamnat a afecta, mai mult de jumătate din veniturile țerei, la plata unor anuități și dobândi, destinate a acoperi risipa și desordinele administrațiunii.

Desbrăcați de veri ce altă convicțiune politică, ne vrând a auți, măcar, să li se vorbească despre un ideal național al poporului Român, acel guvern pururea și au căutat și găsit echilibrul său în satisfacerea, neîncetat crescândă, a exigențelor străine. Fără sprijin înăuntru, espus a cădea la cel mai mic vânt din afară, spre a se menține, au atras asupra națiunii un șir de umiliri, amenințări și daune. Nu a

trebuit să trecă mult timp, pentru ca totul în politica noastră internă, să fie redus la o agitațiune sterile, lipsită de ori-ce idei și principii, la o luptă aprigă de intrigă, de machinațiuni astuțioșe și violente, în care victoria în tot-d'una a fost a celui mai fără conștiință, a celui mai servil.

Și pôte că acest vîrtej de demoralizare internă nu ne ar fi făcut atâta rău, dacă ministerul Catargi, înarmat cu puterea publică, n'ar fi abusat de ea până la esces în contra țerei. Am văzut membrii ai acestui Cabinet amenințând țera cu intervențiunii străine, numai spre a da afacerilor, de o ordine cu totul internă, caracterul și gravitatea unor ardețore chestiuni internaționale. Și, pentru ca să aservescă țera prin intervențiunea Corpurilor Legislative, în profitul concesionarilor străini, au împănănat toate funcțiunile publice cu creaturi gata a se preta la ori-ce fraudă electorală.

Iată care sunt considerațiunile pentru care, cu drept cuvânt, și în capul tutulor acuzărilor făcute foștilor miniștri, se pun violările de Constituțiune, falsificarea prin fraudă, violență și corupere, a reprezentațiunii naționale. Căci, după planul ce și-au tras acel minister, voința națională călcată odată în picioare, totul rămânea la dispozițiunea lui.

Acosta este acuzarea capitală; ea se raporta la faptul de la care au decurs, printr-o consecință fatală, călcările de legi, ruina financiilor, dare de concesii mai pre sus de puterile țerei și compromitere, prin urmare, a creditului ei, în fine: toate acele acte culpabile în genere cunoscute.

Spre a putea falsifica sistemul reprezentativ în principiul său, nu era destul, oamenilor ce și luaseră această tristă misiune, de a înfuri în alegeri, printr'un plan concertat de violențe și de corupere; nu le era de ajuns a urmări acest plan chiar de la formarea listelor electorale; ei făcură să intre în acțiunea lor toate ramurile de administrațiune și chiar complexul legiuirilor Statului, sub motivul nelei de a le pune în armonie cu Constituțiunea. Numai ast-fel puteau spera să și asigure puterea cu desfiderea simțimentului public.

Faimosul plan de „reorganizare a țerei”, ce revenea, într'un mod stereotip, în toate discursurile și manifesturile foștilor miniștri, n'avea alt scop.

El tindea a neutraliza efectele principiilor noastre constituționale, prin legi speciale.

Totul era sacrificat acestui plan. Țera era ținută sub lucrarea neîncetată a administrațiunii, la dispozițiunea căreia era pusă și justiția, și puterea armată, și financiele, într'un cuvânt toate puterile violente și corupătoare de cari putea să dispue guvernul, spre a nimici esercițiul dreptului electoral și legile cele mai esențiale ale Statului. Este destul a aminti legea comunală și codicele penal, cari au

fost revădute, sub pretext de a se pune în armonie cu Constituțiunea, însă cu intențiunea reală de a falsifica printr'însele principiile din Constituțiune. Prin modificarea legii comunale, se instituiră în comunele rurale ca consiliarii de drept numai cei avuți cu servitorii lor, iar în codicele penal se introducea, piedis, uă adevărată lege contra presei, împreună cu încurajarea delatunții și cu izbirea în atribuțiunile juriului.

Și nu era destul a nimici dreptul electoral, în cea ce privește alegerile Corpurilor Legiuitoare și comunale.

Maî tôte Corpurile electivă ale Statului avură aceeași sôrtă, spre a se generalisa sistema de nimicire a dreptului electoral și a se crea autorități, cari, tôte având aceeași sorginte, să se susție între dênsele, și tôte împreună să manție guvernul.

Ast-fel s'a adus uă adâncă sdruncinare în tôte țera, prin disolvări maî generale de consilii comunale; căci de la dênsele depindea falsificarea listelor electorale, și la uă asemenea lucrare nu puteau să devie complici de cât consiliarii comunali eșiți din violențele și coruperile administrațiunii.

Acăsta este funesta sistemă, al cărui scop esclusiv era menținerea puterii contra voinței naționale. Efectele ei fatale au fost nimicirea principiului despărțirii puterilor Statului, ast-fel că, Puterea Legiuitoare nu maî era de cât un trist simulacru, iar puterea judecătorească un instrument în mâna miniștrilor spre a falsifica listele electorale, spre a îngera în alegeri, spre a pedepsi pe cei independenți și a ocroti pe cei culpabili, dar *necesari* fără de legilor guvernului.

Procedând ast-fel, ministerul Catargi ne întorcea sub un regim maî nefast și de cât acel regulamentar, pentru că chiar regulamentul, la capitolul 8, art. 279, 302, 318 și 355, recunoscea principiul despărțirii și al neatârării părții judecătorești de cea administrativă. Dér și acești articoli, ca tôte prescripțiunile cele bune ale aceluși Stat, au rămas literă môtă. Domnul rămăsese singur judecător și esecutor al sapușilor săi, după căm era sub fanariotii.

Prin aservirea puterii judecătorești, D. Catargi și colegii săi sdrobesc una din cele maî puternice garanții ale regimului constituțional reprezentativ. Prin chipul său de a falsifica Constituțiunea cincî ani în șir, D-sa a silit de multe ori țera să regrete timpul regulamentului organic.

În Anglia se scie, că nu atât parlamentul, pe cât autoritatea tribunalelor, protege libertatea cetățenilor. Acea ce deosebesc pe poporul engles de cele alte popóre, este, maî cu sémă, lipsa unui corp de funcționari separați de clasa dominantă a națiunii și însușiți de un spirit esclusivist. Adâncul simț judiciar al națiunii,

nutrit prin uă organizare poporară a justiției; ura pentru ori-ce teorie politică absolută; deprinderea de a trata cestiunile cele maî complexe; posesiunea baseilor unei adevărate libertăți politice, deosibesc pe engles de alte popóre. Déca Anglia, pe lângă sentul parlamentului, ca garanție a drepturilor poporului, n'ar fi avut și acele instituțiuni locale, aristocratice este adevărat, însă independente; deșc ea n'ar fi avut așa numita *common law*, ia maî cu deosebire acele independente curți de justiție la Westminster și juriul. Anglia astăzi s'ar afla încă acolo unde suntem noi în materie de constituționalism. Iasă acolo guvernul și aristocrația nu sunt absolute.

Și unul și alta, sunt silit a se pleca înaintea unor anumite bariere: legea, presa, juriul, întrunirile publice, comuna. Este de neșgăduit, că și guvernul engles, prin înalta sa rațiune, prin devotamentul său la interesele țerei, au contribuit și contribue, mult la întemeierea acestor garanții.

Daca a fost vre-uă dorință pe care Adunarea ad-hoc a Moldovei în 1857, a ceru'to cu maî multă stăruință, apoi aceea a fost: *Deplina neatârnaire a puterii judecătorești de cea administrativă*, ca condițiunea cea maî caracteristică a unui guvernământ bun și regulat, ca garanția cea maî puternică a neviolabilității persoanei Domnului. (Veđi votul de la 14 Noemb. 1857).

Adunarea mamă, vedea în mijlocul acesta realizarea garanțiilor necesare societății și cetățenilor, așa în cât, de aci înainte, nimeni să nu fie judecător în propria sa cauză, după cum fusese pécă atunci.

În adevăr, într'un guvernământ constituțional, adevărat reprezentativ, mărșinirea și despărțirea Puterilor sunt în interesul libertății tuturilor. Politica trebuie să rămăe deplin independente. Puterea publică esecută legea, însă țera, regulat prezentată, o face. Guvernul dirige întrebuințarea fondurilor publice; însă Adunarea națională ficsază resursele, ea votează impositiile, etc.

În principiu ca și în fapt, acest regim nu e de cât guvernarea organizată a țerei prin țera.

Așa dér, sistemul reprezentativ său constituțional, sistemul garanțiilor, pe care atât de puternic l'au șgduit ministerul Catargi, este învederat că a fost idealul politic la care ținta poporul Român în tôte luptele sële politice și sociale, de la 1821 pênă acum. Una din condițiunile cele maî esențiale ale acestui sistem politic, fiind responsabilitatea puterii esecutive. Adunările ad-hoc în 1857, chemate a alege între responsabilitatea directă a Capului Statului, așa cum o prevedea regulamentul organic, într'un mod maî mult său maî puțin pronunțat, și între cea a

consilierilor săi, s'au grăbit a se pronunța pentru sistema din urmă.

Și cu multă înțelepciune au lucrat făcând ast fel. Responsabilitatea Capului Statului ar fi un permanent risc de revoluțiune, și, pe lângă aceste ea ar reconstitui sub o altă formă absolutismul personal al Suveranului. Răspunderea miniștrilor, vederat este că acea maî rațională, cea maî puțin periculoasă și cea maî efectivă garanție, acolo unde cetățenii sunt garantați în contra ver-cărui arbitrar, echitabil protegiați în interesele lor, în consciința lor, în munca lor; acolo în fine, unde legea, liber discutată și votată de către Adunări, e respectată de puterea esecutivă, când aceea putere nu usurpă alte însărcinări de cât a manține autoritatea legii și a'i interpreta apcațiunea prin tribunale independente, ceea ce la noi, sub regimul ministerului Catargi, nici a se spera n'a fost ertat.

De aci rezultă uă desorganizare și uă suferință generală. Pe de o parte administrațiunea fiind ocupată aprópe esclusiv cu manopere politice, cu grijă de a năbasi nemulțumirile și de a îndestula serviciile și susținerile venale acordate guvernului, nu numai că lasă în cea maî deplină părăsire fugrijirea intereselor generale, dér le isbesce prin favor ca și prin persecuțiuni speciale. Pe de altă parte, întinderea și manținerea unei asemenea sisteme, cerând maî resurse bănesci, tesaurul public devenise prada unei risipe desfrânate. Acăsta stare de lucrui se maî complică și prin necesitatea, pentru un guvern contrariu voinței naționale, de a se rezima pe susțineri din afară, și acele susțineri se traduc prin concesii, cari isprăvesc de a slei resursele țerei.

De aci deficituri crescânde din an în an; împrumuturi din ce în ce maî mari; prin urmare adause nefcetate, de impositi, cari ajunseră a covérși cu mult puterile contribuitoare ale poporului. Situațiunea financiară ce o vom espune la rândul ei, va demonstra acăsta matematicesce.

Un asemenea regim, cincî ani manținut cu ori-ce preț la cărma țerei, nu putea să aducă de cât cea maî adâncă perturbațiune în organismul Statului, să falsifice tôte instituțiunile, să atenteze la principiile de adevărată ordine și de morală publică, să corupă însăși moravurile, să compromită interesele țerei, s'o îngajeze greș pentru un lung viitor și să sece pênă și sorgint a venitorilor Statului.

Este constat că el n'a renunțat la luptă contra națiunii, nu s'a retras de cât atunci când, ne maî având nici credit spre a'și procura noi resurse bănesci, nici ce maî storce contribuabililor, golise cu desăvârșire tôte casele publice și nu maî avea cu ce să soldeze uă susținere din ce în ce maî scump plătită.

Grăbirea cu care fostul guvern ordonă

arderea corespondinței din 1875, este o probă despre ceea ce s'ar fi descoperit pentru tot cursul administrației sale, și cu deosebire pentru violențele sale alegeri din 1871 și 1875.

Cele 109 dosare de telegrame secrete ce au scăpat neare, precum și corespondența ce s'au găsit prin percheisițiune la foștii prefecti, și care se alătură ca apendice la această lucrare, nu sunt decât o mică parte din corespondența secretă, ce a scăpat neare în câte-va județe, câte din cauză că acel guvern cădând, și ordinele de ardere fiind date prefectilor, iar nu șefilor de stațiuni telegrafice, ele nu s'au comunicat la timp utile și nu s'au aplicat.

Cu toate acestea, puținul ce rămâne nedistrus de acel regim, ajunge cu prisos a face lumina.

Fără a perde din vedere că ingerințele scandalose, ce acele telegrame desvăluiesc, se exercită asupra celor două college mai avute ale țării, numite conservatoare, și în care un guvern realmente conservator trebuia să găsească un sprijin natural, se constată că guvernul trecut a usat de corupere prin bani, corupere prin acordări de moșii arendate la favorită, câte pe de ce an și cu mult mai jos de cât au dat alți concurenți; de corupere prin acordare și promitere de funcțiuni și diferite favorite; de amenințări prin destituirii; de înfruntare prin justiție, tribunalele fiind puse la ordinele prefectilor, spre a depărta de la dreptul electoral pe alegătorii opozițiunii și spre a întări pe alegătorii guvernamentali; de presiune violentă prin putere armată; de suspendare de urmărire judecătorească contra agenților electorali; în unele de un amestec direct, de totă ora, în toate operațiunile electorale, și de punere de candidatură oficiale a dreptul și pretutindeni, în numele consiliului de miniștri, în 1875 ca și în 1876.

Deși nu numai în ordinea politică, ci și în ordinea morală și socială a Statului, în ordinea judiciară, în cea financiară, în amănunț, la școli — pretutindine legea a fost călcată, răsturnată, restălmăcită numai și numai în vederea menținerii guvernului la putere, numai și numai pentru a satisface un partid ce se acaparase de putere și nu voia să o depună cu nici un preț.

Și cel puțin, decât ar fi mulțumită țera! Deși să intrăm în amănunte, pe capitole și pe ministere.

Motivele pe care s'a basat Adunarea deputaților spre a pronunța punerea în acuzațiune a preveniturii Lascar Catargi, fost prim-ministru și ministru de interne sunt de următoarele:

„Că în comună înțelegere cu colegii săi a abusa de puterea sa, spre a falsifica alegerile și a lipsi pe cetățenii de liberul exercițiu al drepturilor lor civice, în acest scop întrebându-i și forța publică contra

pacinicilor cetățenii, care fapte contrare Constituțiunii sunt prevădute și de art. 95, 96, 106, 107, 147 și 157 din codul penal;

„Că a călcat art. 29 din Constituțiune, suspendând aplicațiunea lui, și comițând cu această ocaziune și delictul prevădut de art. 99 și 154 din cod. penal;

„Că a violat art. 14, 21, 24 și 25 din codul de procedură penală oprind pe magistrații de a-și îndeplini datoria, și suspendând prin această cursul justiției, fapt prevădut și de art. 99 și 154 din cod. penal;

„Că a întrebuit banii publici atât în propriul său folos, cât și în mod ilegal, ceea ce constituie o adevărată delapidare sau un abuz de încredere, fapt prevădut de art. 140; și că ajutând cu bună știință pe colegul său de la finance în violarea legii budgetare și a art. 8, 14 și 12 ale legii din 22 Iunie 1871, și a art. 45 al legii contabilității generale a Statului, a cauzat prin această o pagubă însemnată tesaurului public, fapt prevădut de art. 140 sau 323, combinat cu art. 50 din codul penal;

„Că a desființat, provocând a se arde, corespondința telegrafică cu prefectii, fapt pedepsit de art. 203 din cod. penal.

„Mai e acuzat de agent provocator, în înțelegere cu colegii săi, a crimelor și omorurilor săvârșite la Giurgiu în 1873 Martie 13, și la Alexandria, în anul 1874.

Aceste violări de legi și Constituțiune s'a petrecut cu ocaziunea următoarelor acte. (Va urma).

ȘTIRI DIN INTRU

De la 24 a curentei, până astăzi, în corpișul județului Vaslui, a căzut pucina plouă, era timpul a fost rece, arăturile și semănările de primăveră continue.

ANUNCIURI MINISTERIALE

MINISTERUL DE FINANCE

Casieria județului Teleorman

În ziua de 16 curent, urmând a se vinde prin licitație publică, în localul acestei casierii și prin pașă formelor legale, 200—260 chile mari grâu și 200—300 deto porumb averea fostului arendaș al moșiei Baldovinesci — Ciolănesci, sechestrată prin legea de urmărire pentru plata arendii acelei moșii.

Casieria publică despre această, spre cunoștința doritorilor în genere.

No. 2,770. 1877, Aprilie 1.

MINISTERUL DE RESBEL.

Licitația pentru aprovizionarea a 10,000

perechi cisme de infanterie destinată a se ține la 25 Aprilie curent, conform publicației No. 1,354, inserată în *Monitorul oficial* No. 61, este suspendată.

Acosta se comunică spre cunoștința publică.

No. 2,635. 1877, Aprilie 5.

Intendența militară a diviziei a 2-a teritoriale.

Viseră, la 15 Aprilie curent, orele 8 dimineața, urmând a se vinde prin licitație pe piața oborului de vite un cal anume Arton, din escadronul călărași Ilfov.

Prin urmare se publică spre cunoștința amatorilor în general.

No. 4,842. 1877, Aprilie 6.

Administrația generală a domeniilor și pădurilor Statului.

La 14 Aprilie 1877, ora două din zi, urmând a se ține licitațiune în localul administrațiunii, casele Ștefănescu, calea Mog șoel, în Bucuresci, pentru vânderea a 5 obligațiunii domeniiale cu cuponul de 1 Iuliu anul curent, depuse de D. Ștefan Popela garanție pentru moșia Curesci, a monastirei Glavacioc, din Ialomița pe perioada 1871—1876 și a cărora valoare are a se încasa la thesaur în compta sumelor datorate de D. Popela din arenda espusei moșii.

Administrațiunea publică această spre cunoștința generală cu invitare ca persoanele ce ar dori a cumpăra espusele efecte, să bine voiască a se prezenta la concurență, la ziua și ora deștă, în localul mai sus citat, însoțit de garanțiile provisorie, în valoare de lei 500 care va putea fi în numerar sau efecte publice recunoscute de Stat.

Explicându-se tot odată, că persoana asupra căreia se va judeca vânderea citațelor obligațiunii, va fi dator, în cas de a se aproba meșatul, a răspunde prețul în termen de 24 ore de la data aprobării licitațiunii, după care numai se va libera garanția provisorie.

No. 9,508. (3—3) 1875, Aprilie 5.

Pentru motiv că arendașul moșiei șese trupuri Gița Fieni a Monastirei Căldărușani din județul Dâmbovița, pe perioada 1875—1880, datorăsă mai multe cășturi din arenda și nici nu a complectat garanția definitivă.

Administrația, conform art. 4 din condițiunile cu care s'au arendat espusa moșie, pe de o parte au luat dispozițiunii pentru deposedarea arendașului, era pe de alta, face în general cunoscut, că, la 25 Aprilie curent, ora 2 post meridiane, urmând a se ține licitațiune, atât în localul administrațiunii, casele Ștefănescu, calea

Mogoșoai, în Bucuresci, precum și la prefectura județului Dâmbovița, pentru rearendarea citadelor moșii pe restul perioadei 1875—1880 și cu condițiunile și regulamentul înserate în *Monitorele oficiale* No. 106, 123 și 167 din 1874, era ca condițiune specială, persoana asupra căreia se va aduce și confirma moșia încheștiune va fi dătore a respecta învoelile ce se vor fi făcut de delegatul administrației pentru explătarea moșiei pe anul curent, despăgubind și pe administrațiunea de valorea semănăturilor ce s'ar fi făcut de ea pe aceea moșie.

Personele doritoare a lua în rearendare moșia mai sus notată, să bine voască a se presenta la concurență în localurile și ora defiptă însoțiți fiind de garanție provisorie în valoare de lei 350 și în efecte prevădute de regulamentul de licitațiuni.

No. 9,511 (3 -3) 1875, Aprilie 5.

ANUNCIURÎ JUDICIARE

LICITAȚIUNI.

Corpul portăreilor Trib. Ilfov

Pentru țina de 14 Aprilie curent, făcându-se de D. jude de pace al ocolului al 4-lea a se închiria cu licitație în pretoriul acei onor. judecătorii a imobilului din suburbia Popa Herea, strada Sfinți No. 37, a D-lui Costache Costandinescu, pentru despăgubirea D-lui Petre Ioan, se publică dără spre cunoștința amatorilor.

No. 5452. 1877, Aprilie 7.

CITAȚIUNI.

Tribunalul Prahova, secția I.

D. Nicolae Rădulescu, de profesiune liberă, cu domiciliul necunoscut, se citeșă prin acēta, una și singură citațiune, conform art. 72 din proc. codului civil, ca la 9 Aprilie 1877, la 10 ore de dimineață, să se presinte la acest tribunal, spre înfățișare în procesul de divorț ce are cu soția s'a anume Elena născută Vlad Stoica; cunoscând că, nefind următor citațiunei, se va înfățișa și judeca cauza în lipsă, după art. 93 și 148 din pr. cod. civil.

No. 15,317. 1877, Aprilie 4.

ANUNC. ADMINISTRATIVE

Primăria orașului Bucuresci.

Convocare.

Consiliul comunal al capitalei în vederea sarcinelor noui puse asupra bugetului comunal redepunând mandatului ce i s'a încredințat de D-nii alegători ai capitalei, pentru a putea fi consultați din nou

și prezentând demisiunea sa D-lui ministru de interne, care a fost acceptată pe baza adresei cu No. 6,925 a ministerului de interne, primăria orașului Bucuresci, în conformitate cu art. 32 din legea comună convocă printr'acēta pe toți D-nii alegători ai colegiului I, II, III și IV înscrși în listele comunale definitive pe anul 1877, ca să se adune în localele însemnate mai jos în zilele de 27, 28, 29 și 30 Aprilie curent, spre a alege pe cei 17 D-ni consiliari municipali, prevăduți de lege pe restul timpului p'ene la împlinirea celor patru ani, pentru cât a fost ales consiliul demisionat, conform art. 31 din actuala lege comună.

Acēstă alegere se va face pe colegie și secțiuni, conform legii, în modul arētat mai jos, adică :

I) D-nii alegători ai colegiului I-iu vor vota la ospelul comunal, în ziua de 27 Aprilie curent, spre a alege 4 consiliari.

II) D-nii alegători ai colegiului II vor vota tot la ospelul comunal, în ziua de 28 Aprilie, spre a alege tot 4 consiliari.

III) D-nii alegători ai colegiului III vor vota în ziua de 29 Aprilie în cinci secțiuni pe colorii în aceste locale și anume :

Secțiunea I colorea Roșie la ospelul comunal, biurul principal.

Secțiunea II colorea Galbenă la școala nouă comună, strada Clementei.

Secțiunea III colorea Verde la oficiul civil de Verde, strada Belvedere.

Secțiunea IV colorea Albastră la oficiul civil de Albastru din strada Radu-Vodă.

Secțiunea V colorea Negru la oficiul civil de Negru din strada Romulus.

Aceste secțiuni vor alege peste tot 4 consiliari. Deschiderea scrutinului se va face în fie-care secțiune și rezultatul scrutinului este proclamat de fie-care biuroș. Rezultatele diferitelor secțiuni, se vor aduna la biurul principal, cel de la ospelul comunal, care va face recensimēntul general al voturilor și va proclama pe consiliari aleși de aceste colegie.

IV) D-nii alegători ai colegiului IV vor vota în ziua de 30 Aprilie în cinci secțiuni analog cu împărțirea capitalei în 5 colorii, după domiciliul alegătorilor, conform art. 33 din lege tot în localele însemnate mai sus pentru colegiul III.

Aceste secțiuni vor alege peste tot 5 consiliari.

Procedura diferitelor biurouri ale secțiunilor și a biuroului principal este cea indicată mai sus pentru colegiul III.

Aceste alegeri se vor face, conform art. 34, 38 p'ene la 47 din actuala lege comună în cele 4 zile arētate mai sus, începându-se de fie-care colegiu, în fie-care zi, de la 9 ore dimineață și scrutinul deschidându-se în aceiași zi la 4 ore după amiază.

No. 3,745. 1877, Aprilie 4.

(3—3 la 5 d.)

OBSERVAȚIUNI METEOROLOGICE

Poziția 18 Aprilie st. n.

Roșiori — Nor, plōe parțială, 15 g. pl.
Pitești. — Tim frumos, sēra plōe 16 gr. plus.

București. — Nor, 11 gr. plus.

Giurgiu. — Senin, 16 gr. plus.

Câmpina. — Plōe cu vânt, 10 gr. pl.

Ploesti. — Tim frumos, 12 gr. pl.

Oltenița. — Senin, 18 gr. plus.

Găești. — Nor, vânt slab, 12 gr. plus.

Urziceni. — Vânt variabil, senin, 12 gr. plus.

Văleni. — Nor, 10 gr. pl.

R.-Sărat. — Senin, 8 gr. plus.

Focșani. — Nor, 8 gr. pl.

Craiova. — Senin, sēra pucină plōe, 15 gr. pl.

Brăila. — Nor, 12 gr. plus.

Galați. — Variabil, 5 gr. pl.

Bacău. — Nor, vânt, 15 gr. plus.

T.-Vesteti. — Plōe, furtună.

T.-Frumos. — Nor, 10 gr. plus.

Bérlad. — Liniscit, 8 gr. pl.

Iasi. — Senin, 11 gr. pl.

Argeș. — Variabil, sēra plōe liniștită, 7 gr. plus.

Măgurele. — Senin, 11 gr. plus.

Vaslui. — Nor, vânt, noptea plōe, 10 gr. pl.

Leova. — Variabil, vânt, 12 gr. plus.

Fălcu. — Nor, vânt, 10 gr. pl.

Roman. — Nor, vânt, 5 gr. plus.

Păscani. — Nor, 8 gr. plus.

Fălticeni. — Tim frumos, 8 gr. pl.

Botoșani. — Nor calm, 5 gr. pl.

Mihăileni. — Variabil, 40 gr. plus.

Dorohoi. — Nor, 4 gr. pl.

MIȘCAREA PORTURILOR.

Severin, 6 Aprilie 1877.

Corăbii sosite încărcate

„ „ deșerte 1

„ „ pornite cu 3

„ „ deșerte 1

Vapōre sosite cu mărfuri 1

Vapōre pornite cu 1

Prețul productelor la hambar :

Grău ciacăr, calit. I, lei 85—90.

„ „ „ II, „ 75—80.

„ „ „ III, „ 50—57.

Pornbul „ 40—44.

Export :

S'a exportat chilogr. grău. 369.000

„ „ „ „ 9.000

CURSUL BUCURESCI

PRIMA CASĂ DE SCHIMB

LA

BURSA

No. 68. Strada Lipseanî. No. 68.

7/19 Aprilie 1877.

	Omp.	Vënd.
Obligațiunii rurale	75	76
" domeniale	66	67
" funciare rur.	64	65
" " urb.	52	53
" 300 l. casa pens.	110	120
Imprum. municipal	65	68
" cu prime București		
(bilete de 20 lei)	20	21
(500 l.) Societat. Dacia	230	240
(100 l.) " România	50	55

Isac M. Levy.

CURSUL VIENEI

Viena, 18 Aprilie (st. n.) 1877

Metalice	58	80
Renta hârtie	63	90
Naționale	70	30
Lose	106	75
Acțiunile L. Aucei	772	—
Credituri	135	80
London	129	60
Obligațiunii rurale ungare	70	50
" temeșvar	69	—
" transilvane	67	50
" croate	manque	—
Argint în mărfuri	114	75
Ducatul	6	07
Napoleonul	10	37 1/2
Marc 100	63	70

BIBLIOGRAFIE

A eșit de sub tipar și se vinde la librăriile din București, un volum frumos în 8° de 14 côle:

N. SCURTESCU

TEATRU

REEA SILVIA—DESPOT-VODA

(Ediția II-a)

Preciul 2 lei.

REVISTA MEDICALA ROMANA

apare nă dată pe lună sub direcțiunea doctorului C. A. Polihronie, fost elev al școlii practice de studii înalte și laureat al facultății de medicină din Paris.

Preciul abonamentului : pentru București, un an 10 fr., șese luni 6 fr.; pentru studenți, un an 7 fr., șese luni 4 fr.; pentru districte și streinătate se adăogă portul.

Hartele fieși căruia district cu statistica limitele plășilor și chiar numărul locuitorilor arătat la fieși care comună, se găsesc numai la mine, cu precii scăduti numai de 5 lei noui. Se vor cere prin trimiteria preciiului de către tôte școlile din țără care sunt ordonate de înaltul guvern al imposita pentru școlari județenii din clasa a doua.

Locotenent-colonel

D. Papasoglu.

Calea Văcăreșci No. 151.

P. S. Afară de districtele Vălecea, Romanatî, Ialomița, Brăila și Busău, cari sunt epuisate.

A eșit de sub presă : **Filosofia față cu progresul sciințelor positive**, discurs pronunțat cu ocasiunea solemnității ai i versaliî universității de Iași, de D-nu Constantin Leonardescu, profesor de filosofie la universitatea de Iași.

De vëndere în Iași la librăria Livandoschi și Daniel ; în București la librăria Socec.

A eșit de sub tipar :

POESII

de

N. Scurtescu

Un volum în 8°, coprinđend mai multe ode, balade, elegii, fabule etc.

Se afă de vëndere la librăriile D-lor Socec & Comp., Szölösy și Graeve & Comp., cu precii de doi lei noui esemplarul.

A eșit de sub presă romanul **Vrăjitoarea roșia saș Mörta și viua**, de Xavier de Montépin, traducțiune de St. P. Bureghilea, 3 volume mari în 8° de 54 côle. Precii a tustrele volumele 9 franci.

Se mai afă devëndere puține esemplare din romanul **Misterele Indiei**, 3 volume mari în 8°, de același autor, precii 8 franci.

A se adresa : în Galați la administrațiunea diarului *Vocea Covurluiului*; în București, la librăria Socec & comp. frați Ioanițiu & Comp. și Graeve & Comp : în Iași, la librăria Dim. Daniel ; în Craiova, la librăriile frați Samitca și Aron Zviebel ; în Ploesci, la librăria G. Kârjean ; în Brăila, la librăria Unirea ; în Bêrlad, la D. M. Barbu, comerciant ; în Turnu-Măgurele, la librăria Tomșa.

A eșit de sub presă : **Indice Bibliografice**, al cărților publicate romănesce, în România saș de Romăni în anii ; 1874, 1875 și 1876.

A eșit de sub tipar romanul :

FRATII CORSICANI

de Alexandru Dumas, traducțiune de Al. D. Iarcu, precii 1 franc. În București la tôte librăriile ; Iași la librăria Daniel, Galați, Nebuneli ; Craiova, Lazăr ; Ploesci, Cârjan.

A eșit de sub presă a 5-a edițiune

GATECHISMUL

DREPTULI ADMINIS TRATIV ROMÂN

op autorisat, conform noului program, de onor. minister al instrucțiunei publice.

Se afă de vëndere la tôte librăriile și la la tipografia Curții, Pasagiul-Român, No. 12, cu precii de 55 banî.

ANUNCIURI PARTICULARE

Spre a evita ori ce confusiune în viitor, fac cunoscut că de acum și înainte voi adăoga pe lângă numele meu și numele de familie al mumei mele ast-fel ca pe viitor voi subsemna

George Ionescu Urlătzeanu.
(2-3)

Perđend nă poliță în valöre de 400 fr., cu data 1 Noembre 1876, în ordinul George Stănescu, și sub-scrișă de G. Petrovici, fac cunoscut că acea poliță va rămănea ca hârtie albă de öre-ce m'am învoit cu D. debitor G. Petrovici.

(1) George Stănescu.

De închiriat, două camere bine mobilate în etajul de sus, strada Calvină, No. 14. (1)

De închiriat, catul de sus din casele situate în calea Moșilor, No. 132, coprinđend 7 încăperi, șopron, grajd pentru 4 cai, și curte spațioșă.

A se adresa în apartamentul de jos saș la D-nii A. E. Zehender et Comp., calea Moșilor, No. 50. (2-2đ)

De închiriat, trei prăvălii din gura pietei Sf. Anton, strada Bađaca, proprietatea fraților Bađaca ; a se adresa la D-nu Enache Stefan, tutorele defunctului C. Bađaca în tôte țilele de dimiñăta pēnă la ora 12 p. m. chiar la acele prăvălii. (1-3đ)

DE INCHIRIAT de la St. George viitor, nă pereche case cu două etaje compuse din deuce camere, situate în strada Berđei, Nr. 78. Amatoriî se vor adresa la D. Mihalache Marcocii, aceeași stradă Nr. 51,

SERVICIU DE VARĂ

CALEA FERATĂ A STATULUI

MERSUL TRENURILOR PE LINIA BUCURESCI-GIURGIU (SMARDA)

VALABIL DE LA 9 (21) APRILIE 1877 PENE LA NOUI DISPOZIȚIUNI

BUCURESCI-GIURGIU					GIURGIU-BUCURESCI				
KILOMETRE de la BUCUREȘCI	STĂȚIUNILE	ARETAREA TRENURILOR			KILOMETRE de la GIURGIU	STĂȚIUNILE	ARETAREA TRENURILOR		
		TRENURI MIXTE		TREN de mărfuri			TRENURI MIXTE		TREN de mărfuri
		Nr. 1	Nr. 3	Nr. 103			Nr. 2	Nr. 4	Nr. 104
		ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN			ORE MIN	ORE MIN	ORE MIN
		Dimin.	Sera	Amădă-ți			D. am.	Amădă-ți	
	BUCUREȘCI restaurant	9 15	6 05	1 00	Smârda		4 37	12 20	
8.200	Jilava	9 30	6 21	1 21	5.000 GIURGIU { Bufet Sosire	Dimin.	4 45	12 30	
12.600	Sintescă (halta)	9 41	6 29		Plecare	7 26	4 55	12 40	
17.400	Vidra	9 52	6 42	1 44	12.750 Frățescă	7 41	5 10	1 01	
24.400	Gradișce (halta)	10 04	6 54		26.200 Bănăsa	8 12	5 41	1 47	
28.770	COMANA { Bufet Sosire	10 11	7 01	2 07	43.500 COMANA { Bufet Sosire	8 39	6 08	2 17	
	Plecare	10 21	7 11	2 17	Plecare	8 49	6 18	2 27	
45.800	Bănăsa	11 59	7 51	3 07	47.600 Grădișce (halta)	8 58	6 27		
59.250	Frățescă	11 23	8 15	3 37	54.400 Vidra	9 13	6 44	2 54	
67.000	GIURGIU { Bufet Sosire	11 36	8 27	4 03	59.400 Sintescă (halta)	9 23	6 54		
	Plecare	11 45	Sera		63.800 Jilava	9 35	7 04	3 17	
72.000	Smârda	11 52		4 13	72.000 BUCUREȘCI restaurant	9 48	7 17	3 33	
		Amădă-ți		Dupe-amădă			Dimin.	Sera	D. amădă-ți

Trenurile Nr. 103 și 104 vor circula obligator în zilele de Miercuri și Sâmbăta luând și călători de cl. I și II și care vor merge cu viteza trenurilor mixte.

LEGĂTURI

A. CU LINIA DE NORD.

Cursă directă între Viena-Constantinople și vice-versa

1. Cursa Viena-Constantinople:

MARȚEA ȘI SÂMBĂTA

Sosire la gara Târgoviște la ora 8—30 a. m. cu trenul accelerat Nr. 2.

Sosire în Filaret la ora 9 — cu trenul local.

Plecarea din gara Filaret la ora 9—15 cu trenul Nr. 1

2. Cursa Constantinople-Viena:

MERCUREA ȘI SÂMBĂTA

Sosire în Giurgiu (Smârda) la 4 ore cu vapor local din Ruseiuk.

Sosire în București, gara Filaret, cu trenul Nr. 4, la ora 7—17 m. sera

Plecarea din gara Filaret la ora 7 și 30 m. cu trenul local.

Sosire în gara Târgoviște la ora 7 și 45 minute.

Plecarea din Târgoviște la ora 8 și 15 m. cu trenul accelerat Nr. 1

3. Trenul Nr. 2:

Cu trenul accelerat Nr. 3 spre Verciorova.

4. Trenul Nr. 104 și 4:

Cu trenul accelerat Nr. 4, la ora 8 15 minute, la Brăila-Galați, Roman, Iași-Suceva, Viena, Berlin, Paris, Petersburg.

5. Trenul Nr. 1:

1. Cu trenul accelerat No. 4, care sosese din Verciorova la ora 7 și 30 m. dimineața

2. Cu trenul accelerat Nr. 2, care sosese din Viena, Lemberg, Suceva, Roman, Galați, Brăila, la ora 8 și 30 minute dimineața

6. Trenul Nr. 3:

Cu trenul Nr. 6, de călători care sosese din Galați și Brăila la ora 4 și 30 minute, după amădă-ți.

B. CU VAPOARE DANUBIENE LA GIURGIU.

1. Cu vapore accelerate.

1). Sosind la Giurgiu din sus Miercuri și Sâmbăta, la orele 11 a. m. trenul No. 104.

2). Plecând de la Giurgiu în sus Miercuri și Sâmbăta, la orele 6 1/2 sera, trenul Nr. 1 și 103.

2. Cu vapore de posta la Giurgiu.

1). Sosind la Giurgiu din sus: Luni și Vineri trenul No. 4.

2). Plecând de la Giurgiu în jos: Luni cu trenul No. 1

3). Plecând de la Giurgiu în sus: Marți și Vineri cu trenul Nr. 1

4). Sosind la Giurgiu din jos: Vineri cu trenul No. 4.

C. CU CALEA FERATĂ OTOMANĂ.

MARȚEA ȘI SÂMBĂTA.

Trenul No. 1.

Cu trenul de postă care pleacă la ora 1 și 40 minute p. m. din Ruseiuk la Varna.

Trenul Nr. 4.

Cu trenul de postă care sosese în Ruseiuk din Varna la orele 3 p. m.

NB). La gara Filaret se vând bilete atât, pentru vaporele accelerate cât și pentru vaporele de postă pentru toate stațiunile pene în sus la Viena și în jos pene la Chilia.

DIRECȚIA DE EXPLOATARE